

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นางพนิดา ไพโรจน์เพชรรายุทธ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๐.๐๕๑

พ.ศ.๒๕๕๕

ร.๓

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

บทคัดย่อ

ของ

นางพนิดา ไพโรจน์เพชรรายุทธ

๑ ๒ พ.ย. ๒๕๕๕

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม ๒๕๕๕

๒ ๑๕๔๕๗๓

พนิดา ไพโรจน์เพชรรายุทธ. (2545). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี. สารพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ใน 4 ด้าน
คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อ
รู้ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดย
จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อ
เดือน ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 217 คน
เป็นสาขาบัญชี จำนวน 74 คน สาขาการตลาด จำนวน 71 คน และสาขาคอมพิวเตอร์ จำนวน 72
คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประเมินค่า และ
แบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การทดสอบค่าที (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way
Analysis of Variance)

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและ
รายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีแรงจูงใจในด้านการเรียนเพื่อรู้มากที่สุด รองลงมา คือด้านการ
ประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน
เหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน พบว่า ด้านการเรียนเพื่อรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการ
ประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการเรียนเพื่อรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

MOTIVATION ON FURTHER STUDY OF HIGHER VOCATIONAL
STUDENTS AT PETCHABURI COMMERCIAL BUSINESS
ADMINISTRATION SCHOOL

AN ARSTRACT
BY
MRS. PANIDA PRIRODPETCHARAYUT

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education Degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2002

Pranida Pirodpetcharayut (2002). *Motivations on further study of Higher Vocational Students at Petchaburi Commercial Business Administration School*. Master Project, M.Ed (Business Education) graduate school, Srinakharinwirot University Advisor: Mr.Sittakorn Choosup.

The purpose of this research was to study and compare the motivations on further study of high vocational students at Petchaburi Commercial Business Administration School in 4 aspects: personal reason, others support, occupation and academics according to gender, major, academic achievement, parent's occupation and Parents' income.

The representative sample used in this research was 222 students of high vocational education. The instrument used for collecting data was a rating scale questionnaire. Statistics used to analyzed the data were percentage, mean, standard deviation, one way analysis of variance.

The results of the study were:

1. The students' motivation on further study was overall at a high level, especially in academics, and followed by occupation, personal reason and other support respectively.
2. The student with different gender had overall motivation on further study at the significant level of .05. Others were not significantly difference.
3. The Students with different majors had overall motivation on further study at the significant level of .05. Others were not significantly difference.
4. The Students with different academic achievement had overall motivation on further study with no significantly difference but for the personal reason, it was significantly different at the level of .05.
5. The students with different parents' occupation had overall motivation on further study with no significantly difference.
6. The student with different parents' income had at overall motivation on further study with no significantly difference.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้
พิจารณาสารนิพนธ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์สัญญากร ชุทรัพย์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์สัญญากร ชุทรัพย์)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ)

กรรมการ

.....
(อาจารย์รัฐ สาเรือง)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ 4 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยการช่วยเหลือแนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จากท่านอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และประธานคณะกรรมการสอบผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรธุรกิจศึกษาระดับบัณฑิตยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ และอาจารย์รัฐ ลาเรือง กรรมการสอบตลอดจนคณาจารย์กรรมการสอบ เค้าโครงทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ อาจารย์สุวรรณี ตีร์รัตนวงศ์ และอาจารย์กาญจนาวิ อนันต์อัครกุล ที่กรุณาช่วยเหลือตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือและให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแบบสอบถามซึ่งใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ที่ให้การช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี สาขาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ และเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่บิดามารดา ครูอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ให้ชีวิต ความรัก ความรู้และประสบการณ์ แก่ผู้วิจัย

พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3
	ตัวแปรที่ศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	3
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	4
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ประวัติโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ	8
	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	11
	ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	15
	ความหมายแรงจูงใจ	18
	ประเภทของแรงจูงใจ	19
	แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	25
	ทฤษฎีการเลือกอาชีพและพัฒนาด้านอาชีพ	27
	การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ	28
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	35
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	38
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	68
	สังเขปความมุ่งหมาย และความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	68
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	70
	การอภิปรายผล.....	76
	ข้อเสนอแนะ	81
	บรรณานุกรม.....	82
	ภาคผนวก	87
	ภาคผนวก ก.	88
	ภาคผนวก ข.	91
	ภาคผนวก ค.	94
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	103

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	43
2	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	45
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ.....	46
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้านการสนับสนุนของผู้อื่น โดยรวมและรายข้อ.....	47
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมและรายข้อ.....	48
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยรวมและรายข้อ.....	49
7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำแนกตามเพศ.....	50
9	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำแนกตามสาขาวิชา.....	52
10	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	53
11	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	55
12	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	57
13	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาจำแนกตามเพศ.....	58
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	59
14	ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาด้านการเรียนเพื่อรู้	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

15	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	61
16	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเหตุผลส่วนตัว	62
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	63
18	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	64
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวน แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	65
20	ความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษา รวม 4 ด้าน.....	66

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง กระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็เพื่อที่จะให้ได้กำลังคนที่มีคุณภาพเพียงพอที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรให้มีคุณภาพก็คือ การศึกษา ซึ่งเป็นการเสริมความรู้ ความคิด และทัศนคติ ให้คนไทยรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อม อันคนมีส่วนร่วมอยู่ แล้วนำความรู้ ความเข้าใจ ที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและเสริมสร้างสังคมให้ดีขึ้น โดยกลมกลืนกับธรรมชาติ นั่นคือการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ต้องอาศัยกำลังคนที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศ จะเห็นว่า คนเป็นทั้งเหตุปัจจัย และผลลัพธ์ที่สำคัญ

เมื่อการศึกษามีความสำคัญอย่างนี้แล้ว การศึกษาจึงได้รับการพัฒนาและได้รับความสนใจจากประชาชน ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ด้วยวิธีการหลากหลายวิธีและเป็นที่ยอมรับกันว่า การที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น เป็นกระบวนการที่สำคัญวิธีหนึ่งในการยกระดับทางด้านสังคมและมีคุณภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้คนมองการศึกษาเปลี่ยนไป โดยเปรียบเทียบการศึกษาเหมือนใบเบิกทางหรือเครื่องมือในการหางานทำ หรือเป็นสื่อนำไปสู่ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงเป็นเหตุผลให้คนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น

ความจำเป็นในการเร่งรัด ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนของประเทศให้สูงขึ้นก็เพราะ ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของกระแสโลก ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยมและคุณธรรมของคนในชาติ ยิ่งประเทศไทยกำลังมีการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการบริการที่ทันสมัย จึงทำให้สภาพชีวิตและสังคมของคนในชาติมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพในด้าน ความรู้ ทักษะ สภาพความเป็นอยู่ของคนในชาติ ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัวและสังคม ตลอดจนมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของบ้านเมือง (กรมวิชาการ.2533:3-4.; โกวิท วรพิพัฒน์ 2532:4)

แนวคิดการพัฒนาแบบองค์รวมโดยใช้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพประชากรตลอดมา ผลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 8 มุ่งเน้นพัฒนาให้คนไทยทุกคน เป็นคนเก่ง คนดี คนมีความสุข สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกได้ ซึ่งการพัฒนาที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าว นั้น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ “การพัฒนาคน” และการที่พัฒนาระบบหรือสภาพแวดล้อม ตัวคนเอื้อต่อการพัฒนาคน โดยการพัฒนาคนและระบบเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเมือง การบริหารการจัดการเป็นต้น (ธรรมรักษ์ ภาพพิศิษฐ์.2542:12-13)

สถาบันการศึกษาของเอกชนถือเป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนในการเสริมสร้างและพัฒนาก้าวหน้าของอาชีวศึกษา ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อจะได้สามารถผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทั้งในด้าน อุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการบริหาร โดยเน้นให้ทั้งความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และปลูกฝังในการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียน สามารถประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปกติสุขต่อไปในสถาบันแห่งนี้ แตกต่างกันในทุกปี จากสถิติ ปีการศึกษา 2541 มีจำนวน 260 คน ปี 2542 มีจำนวน 619 คน ปี 2543 จำนวน 754 คน และปีการศึกษา 2544 จำนวน 560 คน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี รวม 4 ด้าน ได้แก่ด้าน เหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจใช้ปรับปรุงแนวนโยบายการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง

2. ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใช้จัดทำแผนรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ในปีการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการวิจัยผลจากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 4 ด้าน ได้แก่ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 สาขา คือ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 560 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 สาขา คือ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling) จำนวน 222 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.1.1. เพศ

3.1.1.1. ชาย

3.1.1.2. หญิง

3.1.2. สาขาวิชา

3.1.2.1. สาขาการบัญชี

3.1.2.2. สาขาการตลาด

3.1.2.3. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

- 3.1.3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกเป็น
 - 3.1.3.1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
 - 3.1.3.2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
 - 3.1.3.3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 3.1.4. อาชีพของผู้ปกครอง
 - 3.1.4.1. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 - 3.1.4.2. เกษตรกร
 - 3.1.4.3. ลูกจ้าง
 - 3.1.4.4. อาชีพอิสระ
- 3.1.5 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
 - 1.1.1.1. ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - 1.1.1.2. 10,001 – 20,000 บาท
 - 1.1.1.3. 20,001 บาทขึ้นไป
- 3.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาแบ่งเป็น 4 ด้าน
 - 3.2.1. ด้านเหตุผลส่วนตัว
 - 3.2.2. ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น
 - 3.2.3. ด้านการประกอบอาชีพ
 - 3.2.4. ด้านการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการศึกษา หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่ชักนำให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ตัดสินใจ เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ความรู้เดิมของนักศึกษาที่มีส่วนต่อการเลือกเรียนต่อในสถานศึกษาและเพื่อเป็นการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา

1.2 ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น หมายถึง การมาเรียนเพราะได้รับแรงกดดัน แรงกระตุ้น ได้รับการสนับสนุนและคำแนะนำจากบุคคล ต่อการเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ครู เพื่อน ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จ

1.3 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การมาเรียนเพื่อต้องการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของตน เพื่อต้องการหางานใหม่ เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ เพื่อนำไปเป็นอาชีพรอง

1.4 ด้านการเรียนรู้ หมายถึง การมาเรียนเพื่อต้องการที่จะรู้ หรือเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ มีใจรักเรียน เพื่อความสุขใจ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้รู้คุณค่าทางการศึกษา มาเรียนเพราะมีความอยากรู้ อยากเห็นทางวิชาการ มาเรียนเพื่อเป็นการยกระดับความรู้ของตนเอง เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมโดยแบ่งเป็น3ระดับ คือ	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 – 4.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.99

3. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน หมายถึง ผลประโยชน์ตอบแทนหรือ อัตราค่าจ้างที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษา ได้รับจากการประกอบอาชีพ ซึ่งถือเป็นรายได้ประจำ คิดเฉลี่ยต่อเดือน

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 4 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 4 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 4 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 4 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 4 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
2. สาขาวิชา
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. อาชีพของผู้ปกครอง
5. รายได้ของผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี รวม 4 ด้าน คือ

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น
3. ด้านการประกอบอาชีพ
4. ด้านการเรียนรู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ได้ศึกษาเอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ ดังต่อไปนี้

1. ประวัติโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
4. ความหมายของแรงจูงใจ
5. ประเภทของแรงจูงใจ
6. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
7. ทฤษฎีการเลือกอาชีพและพัฒนาด้านอาชีพ
8. การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ (Petchaburi Commercial Business Administration School) ใช้อักษรย่อว่า พ.บ.บ. ได้เปิดทำการสอนตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2541 โดยนางอารี ศรีสม เป็นผู้รับใบอนุญาตขออนุญาตจัดตั้งในเนื้อที่ 25 ไร่ 2 งาน 85 ตารางวา ซึ่งตั้งอยู่ ณ 199/2 หมู่ที่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีนายนิพนธ์ บัวมณี เป็นผู้จัดการและนางอารี ศรีสม เป็นครูใหญ่ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2541 – 31 ตุลาคม 2541 ต่อมาโรงเรียนได้ขอบรรจุนายสมาน สรรพคุณ เป็นครูใหญ่

โรงเรียนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2541 โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2541 ในอัตราความจุ 1,530 คน เปิดสอนในระดับ ปวช. ปวส. ประเภทพาณิชยกรรม 3 สาขา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยในปีการศึกษา 2541 เปิดสอนระดับ ปวส. ปีที่ 1 มีนักศึกษา 260 คน ครู 17 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 2 คน นักการ 3 คน คนยาม 1 คน

พ.ศ. 2541 โรงเรียนสร้างอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็กอีก 1 หลัง 4 ชั้น จำนวน 20 ห้องเรียน ชั้นล่างห้องโถงกลางขนาด 4 ห้องเรียน เป็นห้องสมุดและห้องพยาบาล ส่วนสำนักงานใช้ห้องมุขชั้นล่าง ด้านซ้ายของอาคารเป็นสำนักงาน ส่วนโรงอาหารเป็นเอกเทศ ตั้งอยู่ทางด้านขวาของอาคาร เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวโล่ง ไม่มีฝา มีห้องชายของ 8 ห้อง ความจุ 600 คน และจัดทำสนามวอลเลย์ เซปักตะกร้อ บาสเกตบอล เป็นสนามคอนกรีตเสริมเหล็กด้านหน้าอาคารเรียนหลังที่ 1 และทำถนนคอนกรีต ด้านหน้าอาคารหลังที่ 1 สู่ทางออกโรงเรียน

พ.ศ. 2542 มีนักศึกษาจำนวนมากขึ้นถึง 619 คน โรงเรียนได้สร้างอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 1 หลัง 3 ชั้น ชั้นที่ 3 มี 3 ห้อง ชั้นที่ 2 มี 2 ห้อง ชั้นล่างเป็นอาคารสำนักงานและสร้างหอประชุมคอนกรีตเสริมเหล็ก 1 หลังด้านทิศใต้ โดยด้านหลังหอประชุมเป็นห้อง 2 ชั้น ชั้นบนเป็นห้องประชุม 1 ห้อง ห้องประชุมสามารถจุคนได้ 2,800 คน และจัดถมดินบริเวณสนามเดิมพื้นที่เพื่อเป็นสนามฟุตบอลและใช้แข่งขันกรีฑา โรงเรียนบรรจุครูเพิ่มอีก 2 คน

พ.ศ. 2543 มีนักศึกษาเพิ่มเป็น 754 คน บรรจุครูเพิ่มอีก 5 คน เจ้าหน้าที่ธุรการอีก 1 คน โรงเรียนได้สร้างอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น อยู่ระหว่าง โรงอาหารและอาคารเรียนหลังที่ 1 เป็นห้องเรียนขนาดใหญ่จุคนได้ห้องละ 80 คน ชั้นที่ 3 มี 2 ห้อง ชั้นที่ 2 มี 2 ห้อง เป็นห้องปรับอากาศทั้งหมด ส่วนชั้นล่างเป็นห้องโถง จุคนได้ 250 คน เป็นห้องประชุม 2

ด้านหลังโรงอาหาร โรงเรียนได้จัดก่อผนังด้านริมคลอง โดยด้านหน้าเป็นเหล็กดัดสามารถเป็นโรงพัสตุได้ และได้ขุดคลองบริเวณซิดร้าวด้านทิศใต้ และตะวันออก เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้และเลี้ยงปลา พร้อมกับทำรั้วคอนกรีตด้านทิศตะวันออก เพื่อให้สะดวกต่อการดูแลทรัพย์สินและความปลอดภัยของนักศึกษา

พ.ศ. 2544 โรงเรียนได้สร้างบ้านพักนักรการภารโรงจำนวน 1 หลังเป็นอาคารชั้นเดียว ด้านหลังหอประชุมติดกับคลองในโรงเรียน เพื่อให้นักรการภารโรงที่ไม่มีที่พัก ได้อาศัยพักขณะปฏิบัติหน้าที่และสร้างศาลาที่พักด้านหน้าหอประชุม 5 หลัง และด้านหลังหอประชุม ริมคลอง 1 หลัง เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์ในการพักผ่อน แยกกลุ่มปฏิบัติการ โดยทำถนนเทคอนกรีตหน้าหอประชุมโดยตลอด บรรจบกับถนนด้านหน้าโรงอาหาร และด้านหน้าอาคารเรียนทั้ง 3 หลัง

โรงเรียนได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ในการเปิดสอนปริญญาโท (ภาคพิเศษ) การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกธุรกิจศึกษากับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเปิดสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ใช้ห้องประชุม 1 (ห้องปรับอากาศ) ชั้น 2 หอประชุมเป็นห้องเรียน มีนักศึกษารุ่นที่ 1 จำนวน 47 คน และปีการศึกษา 2543 รุ่นที่ 2 จำนวน 51 คน ปีการศึกษา 2544 รุ่นที่ 3 จำนวน 30 คน ส่วนระดับปริญญาตรี (ภาคสมทบ) บริหารธุรกิจ (บธ.บ.) หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกการบัญชี การตลาด ก็ได้จัดทำโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่นเดียวกัน โดยอนุมัติตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 แต่ระยะเวลาดำเนินการน้อยผู้สมัครเข้าเรียนมีไม่มาก จึงต้องชะลอโครงการ และมาเปิดรับสมัครและเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 วิชาเอกการบัญชีจำนวน 54 คน วิชาเอกการตลาด จำนวน 19 คน รวม 73 คน เรียนวันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ เต็มเวลา ทั้ง 2 โครงการเป็นการบริการคนในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดใกล้เคียง ได้มีโอกาสศึกษาต่อสูงขึ้น ทำให้ครูและนักศึกษาของโรงเรียนได้รับประโยชน์โดยตรงสำหรับคนที่เข้าศึกษาต่อ

โรงเรียนมีคณะกรรมการโรงเรียน 2 คณะ คือ คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน และคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งทั้ง 2 คณะ จัดตั้งตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีทั้งผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ทรงคุณวุฒิการศึกษา ศิษย์เก่า ผู้นำท้องถิ่น ผู้ปกครองนักศึกษา ตัวแทนกระทรวงศึกษาธิการ เข้าร่วมเป็นกรรมการ

โรงเรียนได้เปิดรับนักศึกษาชายและหญิง แบบสหศึกษา ระดับ ปวส. โดยรับสมัครจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ม.6 หรือเทียบเท่า เข้าเรียน 2 ปี โดยผู้สำเร็จ ม.6 จะต้องเรียนเพิ่มในภาคฤดูร้อนด้วย เปิดเรียน วันจันทร์ – วันศุกร์ ในวันราชการ ทั้งภาค ปกติและภาคค่ำ ค่าเล่าเรียนเรียกเก็บภาคเรียนละ 6,535 บาท หรือปีละ 13,070 บาท

โรงเรียนคำนึงถึงความสะดวกสบาย และผลที่จะเกิดกับผู้เรียน ได้ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ทั้ง 3 ห้อง และติดตั้งเครื่องปรับอากาศห้องประชุม 1 (ชั้น 2) หอประชุม ห้องเรียน ชั้น 2 และชั้น 3 ของอาคารเรียน 3 และใช้เป็นห้องเรียน ของระดับ ปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตาม โครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรี – ระดับบัณฑิตศึกษา โดย รศ.ดร.สมณฑา พรหมบุญ อธิการบดี ได้มาเป็นประธานเปิดป้าย

ตราโรงเรียนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน ได้กำหนดเป็นรูปวงกลม 2 วง ซ้อนกัน ภายในวงกลมซ้อนกันด้านบน มีข้อความ “ร.ร.พัฒนการเพชรรูปรบริหารธุรกิจ” ด้านล่าง ภายในวงกลมซ้อนกัน มีข้อความ อ.เมือง จ.เพชรบุรี” ส่วนตรงกลางวงกลมวงใน เป็นรูป เพชร (เพชรบุรี) ด้านบนเพชรเป็นวงกลมเล็ก ซึ่งภายในวงกลมเล็กมี เส้นน้ำทะเล และมี เรือสำเภาน้ำทะเล มีความหมายการค้าขาย ซึ่งก็ตรงกับวิชาชีพที่โรงเรียนเปิดสอนด้าน พาณิชยกรรม

ปรัชญาโรงเรียน “มีความรู้ คู่คุณธรรม ชี้นำอาชีพ” โดยระดมพลังสมองจากคณะครู นักศึกษา ผู้ปกครองนักศึกษา โดยวิธีการประกวด ซึ่งผู้ชนะการประกวด ได้แก่ นายสุกิจ บันจิตตักดา พนักงานองค์การโทรศัพท์ ซึ่งเป็นครูพิเศษโรงเรียนพัฒนการเพชรรูปรบริหารธุรกิจ โดยตรงกับจุดประสงค์การตั้งโรงเรียน เพื่อมุ่งหวังให้นักศึกษามีความรู้ในทาง ทฤษฎีและปฏิบัติ ยึดมั่นคุณธรรม นำชีวิต และรู้จักเลือกอาชีพเพื่อการมีงานทำที่ดี วิสัยทัศน์โรงเรียน เรียนรู้อย่างฉลาด มุ่งมาดสู่ความดี (เอกสารคู่มือครูผู้สอนโรงเรียน พัฒนาการเพชรรูปรบริหารธุรกิจ : 2544)

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา จัดวิธีเรียน วิธีสอนหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษาเพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลง ทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพ กายใจสมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจจะเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด

2.2 ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบเรียน คาบละ 50 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

2.4	หมวดวิชาพื้นฐาน	18	หน่วยกิต
2.5	หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 61	หน่วยกิต
4.2.1	วิชาชีพพื้นฐาน	(12 หน่วยกิต)	
4.2.2	วิชาชีพเฉพาะ	(15 หน่วยกิต)	
4.2.3	วิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต)	
4.2.4	ฝึกงาน/โครงการงาน/ โครงการวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)	
2.6	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 10	หน่วยกิต
	รวมไม่น้อยกว่า	89	หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. ฝึกงาน/โครงการงาน/โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือ สถานประกอบการอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการงานหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงาน ในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

5.3 สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงการงานหรือโครงการวิชาชีพ ทำในภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินผล การเรียนและการให้ระดับผลการเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. เกณฑ์การเข้าเรียน

พื้นฐานความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชา

7. การประเมินผลการเรียน

เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ.2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

8.4 สำหรับนักศึกษาระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชา ประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้ว ให้นำเสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียงได้แก่ ทฤษฎีของมาสโลว์ ซึ่งนิยมเรียกว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะจากต่ำไปหาสูง ที่เรียกว่าลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of needs) คือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ (Maslow, 1954 : 80-92)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or safety needs) มั่นคงทางฐานะ เศรษฐกิจ และงานอาชีพ
3. ความต้องการทางด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and belongingness needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเพื่อน เช่น การเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์กร หรือสมาคมต่าง ๆ
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem or status needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (Self-actualization or self-realization) ความต้องการนับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

ความต้องการทั้ง 5 ประการข้างต้นของมาสโลว์นี้ เรียงลำดับจากความจำเป็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยความต้องการของร่างกายเป็นพื้นฐานขั้นแรกสำหรับความต้องการขั้นต่อไป

สำหรับโนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2533 : 104; อ้างอิงจาก Knowles, 1970 *The Modern Practice of Adult Education*) นักการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. **ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs)** เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความสามารถทางด้านนี้ เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือ ความต้องการแลเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายความว่า ถ้าหากตัวหนังสือเล็กเกินไป เสียงสูงเบาเกินไป เก้าอี้แข็งไป สิ่งเหล่านี้ อาจจะทำให้ผู้เรียน ไม่ประสบความสำเร็จได้

2. **ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs)** นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะพาไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการกระทำตามความสามารถ (Self – Actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตนเองนั้น เป็นบุคคลที่น่าสงสาร เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตัวเอง ทำให้คุณค่าอื่น ๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษาพบว่าคนที่เกษียณอายุแล้ว สามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่า คนที่ไม่สามารถหางานทำหรือทำตนให้เป็นประโยชน์

3. **ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security)** เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตนเอง ความต้องการ ด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการตอบสนองจะเกิดอาการทางพฤติกรรมตามมาด้วย คือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. **ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (The Need for New Experience)** เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องผจญภัยและการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้นเมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความว้าวุ่นใจ จนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่ ๆ

5. **ความต้องการทางด้านความรัก (The need for Affection)** คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ได้รับผลสำเร็จ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม คือ ต้องการมีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ก็เกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือมีลักษณะก้าวร้าวแสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของเขา ความต้องการทางด้านนี้ ทำให้เขา มีการรวมกลุ่มทางสังคมเป็นชุมชน สถาบันต่าง ๆ ทำให้เขาสามารถแสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย นักการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งมีความเข้าใจในความต้องการเหล่านี้ จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใหญ่ลดปัญหาต่าง ๆ ลงได้อย่างมากด้วยการจัดโปรแกรมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมือง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น รวมทั้งการจัดโอกาสเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และให้เกิดบรรยากาศความเป็นกันเองมากที่สุด (สวัณน์ วัฒนวงศ์.2524 : 43)

ทฤษฎีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อของโรเจอร์

โรเจอร์ (สวัณน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 10-11; อ้างอิงจาก Rogers. 1979. *Adult Learning*. P 13-20) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ (Voational Motives) จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญ ในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้ง โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัยต้น ซึ่งเหตุผลหนึ่งก็เพราะ จะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ปฏิบัติอยู่ จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศอังกฤษ (NIAE : National institute of Adult Education) ปรากฏว่าประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่าการเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการทำงานและอาชีพนั่นเอง

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง (Self – Development) เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านความรู้ทั่วไป หรืออาจเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby) จากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดทำโดย NIAE ปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเรียนว่า เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามความสนใจให้มากขึ้น ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจประเภทนี้ จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้รับความสนใจจากผู้เรียนค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผลทางสังคม นักศึกษาเข้ามาเรียนเพื่อที่จะได้มีโอกาสพบเพื่อนใหม่ รู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกไปจากชีวิตประจำวัน และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมองและสติปัญญา (Intellectual Motives) แทรกอยู่ด้วย จากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่าเหตุผลนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้ามาเรียน

4. แรงจูงใจด้านอื่น ๆ (Other Motives) สำหรับเหตุผลอื่น ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ช่วยให้ได้รับโอกาสที่สอง (Second Change) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนจากระบบโรงเรียน บางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งบรรยากาศอื่น ๆ ภายในสถาบันการศึกษานั้น ก็มีส่วนส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัส และเรียนรู้กับกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต

ทฤษฎีแรงจูงใจที่ว่าด้วยขบวนการของเดวิด แมคคิลแลนด์และแอทคินสัน
(โยธิน ศันสนยุทธ. 2531 : 140) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานไว้ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ เพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ มีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมาย
2. ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง เป็นความปรารถนาเพื่อความเป็นมิตร และรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น
3. ความต้องการมีอำนาจบารมี เป็นความต้องการที่จะมีอำนาจในการบังคับบัญชา และมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจ หรือความต้องการที่แตกต่างกันออกไป และเป็นความต้องการที่ไม่สิ้นสุด ซึ่งหากบุคคลใดมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ก็ย่อมทำให้เกิดความเข้มของแรงจูงใจ ที่อยากจะกระทำการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ และสามารถที่จะกระทำการต่าง ๆ เหล่านั้น ให้ประสบความสำเร็จได้โดยง่าย ดังนั้นแรงจูงใจในการกระทำการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จนั้น อาจเกิดจากสาเหตุสำคัญ คือ จากตัวบุคคลนั่นเอง เกิดจากธรรมชาติ ความต้องการและจากลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

4. ความหมายของแรงจูงใจ

ในที่นี้จะกล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจ และแรงจูงใจในการศึกษาต่อของผู้ใหญ่ มีดังต่อไปนี้

อารี พันธมณี (2538 : 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

กูด (Good. 1973:375) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้า และสนับสนุนให้บุคคลกระทำการกิจกรรมอย่างมีระบบ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528:227) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้ เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกในร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้ คิตต์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.2533:102; อ้างอิงจาก Kidd.1973:101) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า "Movere" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า to move มีความหมายว่า เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำ ให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ แรงจูงใจ ใช้กันมากในวงการการศึกษาผู้ใหญ่ในทุก ๆ โครงการ เพราะเชื่อว่าจะทำให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ได้ผลดี

นอกจากนี้แรงจูงใจยังเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าว ให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533; อ้างอิงจาก Lovell.1980:109) *Adult Learning*

เพราะฉะนั้นจึงพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่เป็นเหตุชักนำ หรือโน้มน้าวให้บุคคลตัดสินใจกระทำ แสดงพฤติกรรม หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

5. ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจนั้น ถ้าแบ่งตามที่มา กมลรัตน์ หล้าสูงษ์(2528:227) และ เซอร์รีฟ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533; อ้างอิงจาก Sherif. 1956) มีความเห็นสอดคล้องกัน ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับ อาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด ความต้องการทางเพศ ความกระหาย เป็นแรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ ในความต้องการอยู่ร่วมกันหลังจาก การเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความมีเกียรติ ได้รับการยกย่อง ชมเชย เป็นต้น

แรงจูงใจ ยังสามารถแบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลัง ในการแสดงออกของพฤติกรรม เป็น 2 ประเภท (เชียร์ศรี วิวิธสิริ.2527:25; กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528:227) คือ

1. **แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)** หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะกระทำด้วยความเต็มใจ หรือสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการและอยากแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผลและความชอบของตัวเอง เช่น ความพอใจ ความสำเร็จ ความผิตหวัง นักจิตวิทยาเชื่อว่า แรงจูงใจภายใน มีความสำคัญกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า เช่น ความพอใจ ความสำเร็จ เป็นต้น แรงจูงใจภายในแบ่งออกได้เป็น ดังนี้

ความต้องการ (Need) กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528:221) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องได้รับเพื่อการดำรงชีวิตของอินทรีย์ เมอร์เรย์ (หฤทัย อติชาติพงศ์.2523 : 224; อ้างอิงจาก Murray.1938) กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นเกิดขึ้นภายในร่างกายหรือเกิดขึ้นจากสังคม จะมีความเท่าเทียมกัน หากเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน จะไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่ง ที่มีความสำคัญกว่าความต้องการอื่น ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการ จึงไม่แน่นอน ไม่สามารถระบุได้ว่า อินทรีย์จะเลือกตอบสนองต่อความต้องการใดก่อน แรธส์และเบอแรลล์ (Lefrancois.1973 : 118;citing Rath andBurrel.) กล่าวถึงความต้องการความสำเร็จ มักจะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมสิ่งหนึ่งที่เขาพบก็คือ บุคคลต้องการความสำเร็จในสิ่งที่เขาตั้งใจไว้ เช่นเดียวกับ เมอร์เรย์ กล่าวถึง ความต้องการทางจิตวิทยาของคนเราที่ต้องการเอาชนะสิ่งกีดขวางทั้งปวง ความต้องการฟันฝ่าความยากลำบาก ต้องการที่จะเอาชนะความล้มเหลว (Counteraction) ต้องการยอมรับนับถือ (Deference) ความต้องการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องเกี่ยวกับตน (Exhibition) ต้องการให้ผู้อื่นสนใจ (Succorance) ทางด้านมาสโลว์ (Maslow.1971) กล่าวถึง ความต้องการของมนุษย์ มีลำดับชั้นของความต้องการ (Hierachy of Needs) ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะ เรียงลำดับจากความต้องการมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยมีความต้องการของร่างกายเป็นพื้นฐานขั้นแรก สำหรับความต้องการขั้นต่อไป เช่น ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) ได้แก่ ความหิว ความกระหาย เป็นต้น จะมีความสำคัญกว่าความต้องการความปลอดภัย (Safety Need) ได้แก่ ความมั่นคง ความอบอุ่น เป็นต้น มีความสำคัญมากกว่าความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Need) ได้แก่ ความรักแบบพี่น้อง ความรักเคารพติดตามตา ความรักระหว่างเพศ ความต้องการการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เป็นต้น จะมีความสำคัญมากกว่าความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Need) ได้แก่ การได้รับการยกย่องสรรเสริญจากสังคม เป็นต้น จะเป็นความต้องการที่มีความสำคัญมากกว่าความต้องการการยอมรับความสามารถของตนเอง (Self-Actualization) ได้แก่ ความอยากแสดงความสามารถที่

มีอยู่สูงสุดของตนเองให้แก่ผู้อื่นในสังคม ความต้องการความเข้าใจ รวมทั้งความอยากรู้อยากเห็น เป็นต้น

สรุปว่า ความต้องการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในร่างกายหรือเกิดจากสังคม ไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่ง ที่มีความสำคัญกว่าความต้องการในอีกสิ่งหนึ่ง ความต้องการแต่ละสิ่ง จะมีลักษณะเท่าเทียมกันเสมอ แต่จะมีลักษณะที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อได้รับความต้องการสิ่งหนึ่งแล้ว ก็จะมีความต้องการอีกสิ่งหนึ่ง มาแทนความต้องการซึ่งไม่เคยได้รับความต้องการจากสิ่งนั้นมาก่อน

1.2. ความสนใจ (Interest) ทวี ท่อแก้ว และคนอื่น ๆ (2517:60) ความสนใจเป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เมื่อมีสิ่งหนึ่งมาเร้าความรู้สึกอันนี้ อาจคงอยู่ต่อไปทั้ง ๆ ที่สิ่งเร้านั้น ไม่ปรากฏในขณะนั้นแล้ว ความสนใจจึงเป็นลักษณะของความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เป็นความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีโอกาสเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ และมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จ

ประเภทของความสนใจ

1.2.1 ความสนใจภายใน ความสนใจชนิดนี้เกิดขึ้นกับบุคคลธรรมดา คล้ายสัญชาตญาณ รู้สึกพอใจและสนใจอยากคิดอยากทำ เพราะการกระทำในสิ่งนั้น ไปช่วยสนองความต้องการที่บุคคลรู้สึกว่าเป็นจะต้องทำให้สำเร็จลุล่วงไป

1.2.2 ความสนใจภายนอก ความสนใจนี้เกิดขึ้นภายหลัง หรือเป็นสิ่งที่หามาได้โดยปฏิกิริยาชอบใช้ และคิดว่าเป็นชนิดที่ได้ผลดี สาเหตุเกิดขึ้นมาจากหลายสถานการณ์ เช่น ความหวังว่าจะได้รับรางวัล ได้รับเกียรติยศ หรือได้รับสิทธิพิเศษ

สาเหตุของความสนใจของนักศึกษา (ประยูรศรี มณีสร. 2532 : 270)

1. เนื่องจากมองเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น
2. มีความถนัดและมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น
3. สิ่งนั้นมีความหมายต่อตนเองและสัมพันธ์กับชีวิตจริง
4. เกิดแรงจูงใจของสิ่งเร้า
5. สิ่งเหล่านั้นเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น

ความสนใจในการเลือกอาชีพของนักศึกษา ได้รับอิทธิพลมาจากการได้เห็นได้ใกล้ชิด การทำงานของสมาชิกในบ้าน หรือจากเพื่อนวัยสูงกว่า ซึ่งได้รับความสำเร็จในงานอาชีพ และอีกส่วนหนึ่งก็ได้รับอิทธิพลจากทัศนคติจากกลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพต่าง ๆ และพบว่าในบางรายความสนใจในอาชีพของบิดามารดากับลูกไม่สอดคล้องกัน และจากการศึกษาของสตรอง (Strong. 1951) ในการศึกษาระยะยาวเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพที่เหมาะสม โดยพบว่า

1. คนทำงานในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง จะได้คะแนนสูงในแบบทดสอบเกี่ยวกับอาชีพนั้น มากกว่าอาชีพอื่น

2. คนที่อยู่ในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง จะได้คะแนนสูงในอาชีพนั้น มากกว่าที่จะได้จากคนที่สนใจในอาชีพนั้นเท่านั้น

3. คนที่อยู่ในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง จะได้คะแนนสูงในอาชีพนั้น มากกว่าที่จะได้จากคนที่คิดจะเปลี่ยนอาชีพนั้นไปยังอาชีพอื่น

4. คนที่อยู่ในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ต้องการเปลี่ยนไปยังอาชีพอื่น จะได้คะแนนในอาชีพอื่น มากกว่าคนในอาชีพอื่น รวมทั้งอาชีพเดิมด้วย

สรุปว่า ความสนใจ เป็นลักษณะของความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดขึ้นภายในของบุคคลโดยธรรมชาติ เป็นลักษณะของสัญชาตญาณ และที่เกิดจากภายนอก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากได้รับปฏิกริยาจากสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระทบ อันเนื่องมาจากการมองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นหรือมีความถนัด สิ่งนั้นมีความหมายต่อตนเองเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น และเกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เป็นต้น

1.3 ความถนัด (Aptitude) ชาวล แพร์ตกุล.(2513 : 56) ความถนัด หมายถึง สมรรถวิสัย และทิศทางแห่งความเจริญงอกงามของสมอง หรือเป็นขีดระดับความสามารถขั้นสูงสุดของบุคคล ที่เขาอาจมีได้ต่อการเรียนรู้ และฝึกฝนในวิทยาการและทักษะต่าง ๆ ถ้าหากเขาได้รับการฝึกสอนและประสบการณ์ที่เหมาะสม กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528 : 48) ให้ความหมายของคำว่า ความถนัด เป็นความแตกต่างที่เกี่ยวกับการแสดงความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพของแต่ละบุคคลในการประกอบอาชีพ หรือการเลือกกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ฮาล์น และแมคลีน (Hain and Maclean. 1955) ความถนัด เป็นศักยภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลหรือสมรรถวิสัยที่ยังไม่ได้พัฒนางอกงาม แต่เป็นรากฐานที่ทำให้ตัวบุคคล เกิดความสามารถและทักษะตลอดจนความสัมฤทธิ์ผลต่าง ๆ ได้

ความถนัดจึงเป็นความสามารถที่มีมาตั้งแต่กำเนิด และแฝงอยู่ในตัวบุคคลนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาจจะเป็นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้านก็ได้ หากบุคคลนั้นได้รับการฝึกฝน หรือได้รับประสบการณ์จากสิ่งนั้น ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ทำให้เขาสามารถที่จะทำงานเหล่านั้นได้สัมฤทธิ์ผลหรืออย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ความสามารถ (Capacibility) ความหมายของแต่ละบุคคลในการเรียนรู้ จะมีความแตกต่างกันออกไป ความสามารถเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาให้คนเราเป็นที่ยอมรับของสังคม และชีวิตครอบครัว กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 187) แสดงความเห็นว่าคุณสามารถเป็นความรู้และทักษะที่บุคคลมีในปัจจุบัน เป็นความสามารถที่นำมาใช้ได้รวมถึงศักยภาพของบุคคลในการเรียนรู้ และต้องมีการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา

การพัฒนาความสามารถของวัยรุ่น เกี่ยวกับการยอมรับของสังคมหรือชีวิตครอบครัว มีดังนี้ (จรรยา ทองถาวร.2530 : 291-301)

1.4.1 ความสามารถทางร่างกาย เป็นช่วงปรับตัวและการแก้ปัญหาที่ย่างยากต่าง ๆ เป็นความสามารถทางร่างกาย

1.4.2 ความสามารถทางความไว้วางใจ เป็นช่วงที่กระฉับกระเฉงไว้วางใจในการเรียนทักษะการเคลื่อนไหว สามารถที่จะคำนวณความสามารถของตนเอง ที่จะทำงานที่ได้รับการมอบหมายให้สำเร็จได้

1.4.3 ความสามารถทางสมอง ที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การหาเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์

1.4.4 การชักจูง การยอมรับของกลุ่มสังคม เป็นสิ่งเร้าให้มีการพัฒนาความสามารถได้เร็วขึ้น

1.4.5 แบบบทบาท หลังจากจบการศึกษา บทบาทผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่เลียนแบบบทบาทจากผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา เพื่อนร่วมงาน หรือผู้บริหาร เป็นต้น

สรุปว่า อุปสรรคที่มีต่อการพัฒนาความสามารถของบุคคล ก็คือ การวางรากฐานที่ยังไม่เพียงพอ งานอาชีพที่ยังฝึกฝนไม่ดี และไม่มีความเข้าใจ ซึ่งทำให้บุคคลวัยนี้ต้องใช้เวลาและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม อุปสรรคทางด้านสุขภาพร่างกายที่ไม่แข็งแรง สมบูรณ์ การปฏิบัติไม่สัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนมา การฝึกฝนที่ได้รับจากบ้านหรือโรงเรียนไม่สัมพันธ์กับภาคปฏิบัติ และอิทธิพลของกลุ่มมากเกินไป การปรับตัวเข้ากับอาชีพพบว่าบางคนปรับตัวให้เข้ากับความหมดหวังและความโกรธเคืองกับอาชีพที่ไม่เปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความสามารถ การเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ จะได้รับการฝึกฝนสำหรับการทำงาน หลังจากจบการศึกษาตามหลักสูตร หวังที่จะได้ทำงานตามที่ต้องการแต่งานที่ต้องการนั้น ไม่มีให้เลือกหรือมีงานที่ตนเองขาดคุณสมบัติไม่ได้รับการฝึกฝนทางด้านนั้นมาก่อน

1.5 ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Early Experience) กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 233) ประสบการณ์เดิม ก็คือ ภูมิหลังของบุคคลนั่นเอง ที่มีอยู่เดิมไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจที่เป็นพื้นฐานต่อสิ่งที่กำลังจะกระทำอยู่ว่า มีลักษณะการกระทำสิ่งนั้นมาก่อน มีจำนวนบ่อยครั้งเพียงใด ในการฝึกฝน ทั้งในด้านทักษะและความชำนาญ จำเนียรช่วงโชติ (2519 : 85) กล่าวว่า ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมก็คือ การนำความคิด ความรู้ และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้วในอดีต ซึ่งมีความสำคัญมากในการช่วยตีความหรือแปลความหมายของอาการสัมผัส ได้โดยชัดเจน จะมีลักษณะที่เป็นความรู้ที่แน่นอนถูกต้อง ชัดเจน และมีปริมาณมาก รู้หลายอย่าง จึงจะช่วยแปลความหมายต่าง ๆ ได้สะดวกและถูกต้องดี ส่วนทางด้านของทวี ท่อแก้ว (2517:32) กล่าวว่า การที่นักศึกษาจะเรียนรู้เรื่อง

หนึ่งเรื่องใดได้ทีนั้น จะต้องมีความรู้เป็นทุนอันจำเป็นต่อการเรียนรู้เรื่องนั้นอย่างเพียงพอ จึงจะสามารถเรียนรู้ได้ดี

ดังนั้น หากบุคคลใดที่มีประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมมากเท่าใด ย่อมทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย เพราะประสบการณ์เดิมจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลนั้นได้เปรียบในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและสัมฤทธิ์ผล

2. **แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)** หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป พฤติกรรมของบุคคลมักจะได้รับการจูงใจจากภายนอก เช่น การให้รางวัล การแข่งขัน การลงโทษ การตำหนิ การยกย่องชมเชย เป็นต้น

ถวิล เกื้อกูลวงศ์(2528:94) กล่าวว่า ลักษณะของแรงจูงใจประกอบด้วย

1. **แรงจูงใจด้านความมั่นคง** มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกนั้น เห็นได้จากการที่มนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีแรงจูงใจในรูปของสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น ได้พัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด ที่จะทำให้เป็นคนมีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ บุคคลเกือบทุกคน มีแรงจูงใจด้านความมั่นคงทั้งในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก

2. **แรงจูงใจด้านสังคม** โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่องการที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้น มิใช่เพื่อมีมิตรภาพเสมอไป มีบุคคลเป็นจำนวนมาก ที่ติดต่อสัมพันธ์กัน เพราะต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ

3. **แรงจูงใจด้านชื่อเสียง** แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทย โดยเฉพาะในสังคมระดับชนชั้นกลาง ชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคล บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

4. **แรงจูงใจด้านอำนาจ** อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล แยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว บุคคลซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่า เป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภท เป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. **แรงจูงใจด้านความสามารถ** ความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบ สิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้ เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ มโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้ว ความรู้สึกด้านความสามารถจะมี แนวโน้มสูง ทำให้เป็นบุคคลที่มองโลกในทางบวก มองสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นการท้าทายที่น่าสนใจและสามารถจะเอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือกว่าแล้ว จะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำ จะไม่มีแรงจูงใจ ที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อม บังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. **แรงจูงใจด้านความสำเร็จ** เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. **แรงจูงใจด้านเงิน** เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินก็คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้น ไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจถ้าแบ่งตามที่มาก็สามารถแบ่งได้เป็น แรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจทางร่างกายจะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และกับผู้ใหญ่ตอนปลาย ส่วนแรงจูงใจด้านสังคม ก็จะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม เป็นความต้องการจากการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการได้รับการยกย่อง เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนด้านความสำเร็จในชีวิต แรงจูงใจ สามารถแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกของพฤติกรรม โดยแบ่งเป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายในมีค่ามากกว่าแรงจูงใจภายนอก แต่แรงจูงใจภายใน ปลุกฝังให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ยากกว่า ดังนั้นในการใช้แรงจูงใจกับการเรียน การเรียนนั้นจะใช้แรงจูงใจภายนอกเสียก่อน จึงสร้างแรงจูงใจภายในทีหลัง

6. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผลหรืออิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความ

ปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง จะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก.2529:48)

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อรุณยา (2526 :32) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับ จะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียน อาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีและไม่มีการทำงานซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่ง คือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับ ปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ ทุกคนจึงต้องการไผหา

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ 2525 : 19-20) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิสำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการ ดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ดาเกนวัลด์ (สุนทร โคตรบรรเทา, 2530 : 149; อ้างอิงจาก Darkenwald. 1982 *Adult Education*) ได้กล่าวถึง เหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้า ในอาชีพและเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจในบทบาทของพ่อแม่หรือสามี ภรรยา

7. ทฤษฎีการเลือกอาชีพและพัฒนาด้านอาชีพ

ไทต์แมน และโอ ฮารา (Tolbert. 1974 : 40-41; Citing Tiedeman and Hara. 1963 *Counseling for career Development*) มีแนวคิดว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัวในอาชีพ เป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและได้มีการพัฒนามาเป็นระยะเวลายาวนาน แบ่งเป็นชั้น ๆ ได้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการคาดคะเน ประกอบด้วย

- 1.1. ขั้นสำรวจ (Exploration) บุคคลจะสำรวจตัวเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และสำรวจลักษณะด้านวิชาและลักษณะอาชีพ
- 1.2. ขั้นก่อตัวของความคิด (Crystallization) หลังจากประเมินตนเองและอาชีพแล้ว จะสรุปเป็นแนวคิดเพื่อตัดสินใจเลือกอาชีพ
- 1.3. ขั้นลองเลือกอาชีพ (Choice) บุคคลจะลองตัดสินใจเลือกอาชีพหรือสาขาวิชาชีพ
- 1.4. ขั้นพิจารณารายละเอียดเพื่อความกระจ่างชัดเจนในการที่จะตัดสินใจ (Clarification) บุคคลจะหารายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการตัดสินใจที่แน่นอน

2. ขั้นตอนประกอบอาชีพและปรับตัวในอาชีพ แบ่งเป็น

- 2.1 ขั้นนำตนเองเข้าสู่การศึกษาหรืออาชีพ (Induction) บุคคลจะเข้าศึกษาหรือมีอาชีพตามที่ตนเลือกแล้ว
- 2.2 ขั้นเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง (Reformation) ถ้าบุคคลไม่ประสบผลสำเร็จหรือมีปัญหา บุคคลจะปรับปรุงหรือสำรวจตนเองและอาชีพใหม่ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่เหมาะสมต่อไป
- 2.3 ขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Intergration) ถ้าบุคคลจะประสบความสำเร็จ จะเป็นกำลังใจให้เขาเจริญก้าวหน้าต่อไป

แฟรงค์ พาสัน (Crites. 1969 : 299) กล่าวถึงหลักการเลือกอาชีพไว้ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เช่น ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัว

2. การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ รายได้ ความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าทางด้านอาชีพต่าง ๆ

3. การใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักเกณฑ์วิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

จากแนวความคิดของบุคคลต่าง ๆ สรุปได้ว่า การที่บุคคลแต่ละคน ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้น จะต้องพิจารณาตนเองว่า มีความเหมาะสมกับอาชีพนั้นหรือไม่ เช่น ความถนัด ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ของตนเองนั้น เหมาะกับอาชีพนั้นหรือไม่ หากพบว่ายังขาดความพร้อมทางด้านคุณสมบัติและคุณสมบัติดังกล่าว บุคคลนั้นก็จะแสวงหาสิ่งที่ขาดหรือสิ่งที่ไม่พร้อมเหล่านั้น จะได้นำมาปรับปรุงตนเองเพื่อนำตนก้าวไปสู่สิ่งที่คาดหวังและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งใจไว้

8. การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ

พลาโต (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์ และคนอื่น ๆ 2519:139; อ้างอิงจาก Plato.1956) กล่าวในหนังสือ Republic เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเลือกของแต่ละบุคคล เพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ เริ่มจากการที่แต่ละบุคคลได้รับการเรียนขั้นพื้นฐานของแต่ละบุคคลมาก่อน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า บุคคลนั้นมีสติปัญญาที่ดี ในการที่จะได้รับเลือกให้เรียนขั้นสูงต่อไป วิลเลียมส์ (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์ และคนอื่น ๆ 2519:10; อ้างอิงจาก William. 1956) ได้ทำการทดลองและจัดความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละวัย พบว่าแต่ละบุคคลจะมีความรู้ไม่เท่ากัน คนทุกคนจะต่างกันในเรื่องความถนัด ความสามารถพิเศษ ความสนใจ ทัศนคติ ตลอดจนบุคลิกภาพ

ในปัจจุบันการเลือกอาชีพ เป็นเรื่องยากที่สุดสำหรับหนุ่มสาว องค์ประกอบที่ทำให้การเลือกอาชีพลำบากมากขึ้นสำหรับคนหนุ่มสาว คือ

1. จำนวนงานที่เพิ่มมากขึ้นดีกว่าที่เคยเลือกไว้
2. ทักษะของงานแต่ละอย่างเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว เพราะเหตุของเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
3. ไม่มีการยืดหยุ่นตารางเวลาทำงาน
4. เป็นไปไม่ได้ที่จะเปลี่ยนงาน เพราะเตรียมตัวสำหรับอาชีพนั้นมานาน

5. การแยกอาชีพออกเป็นเพศชายและเพศหญิง
6. ต้องการงานที่เป็นตัวของตัวเอง
7. งานที่ทำไม่มีสวัสดิการ
8. ขาดประสบการณ์และความสามารถในการทำงาน
9. การศึกษาดำรงงานที่มีอยู่

การเลือกอาชีพและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพสรุปได้ว่า การเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลมีความสำคัญยิ่งเนื่องจากอาชีพที่มีความหลากหลาย การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีความทันสมัย การนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้มากขึ้น มีการแบ่งงานตามเพศ การขาดประสบการณ์และความสามารถของแรงงาน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ ซึ่งมีผลทำให้คนหนุ่มสาวในยุคนี้ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการเสริมสร้างประสบการณ์ ความรู้ความสามารถและบุคลิกภาพ เพื่อที่จะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในหน้าที่การงาน สร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าให้กับตนเอง

บทบาทและหน้าที่ของงาน

บทบาทและหน้าที่ของงานมีส่วนในการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลนั้น ที่สำคัญประกอบไปด้วย

1. คุณลักษณะที่สำคัญของงาน

1.1. การสนองความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หน้าที่พื้นฐานของงาน คือ สนองบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของบุคคล ได้แก่ ความสามารถในการเลี้ยงชีพยังชีพได้ด้วยตนเอง และสามารถเลี้ยงครอบครัวได้

1.2. การเสริมสร้างการรู้จักตนเอง

1.3. การสนองความรู้สึกมีคุณค่า มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ผลงานของบุคคลเป็นเครื่องยืนยัน ความสามารถของบุคคลในการควบคุมตนเองและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้รวมถึงผลงานที่ทรงคุณค่า เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำให้รู้สึกว่ามีคุณค่า มีคุณประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับนับถือ ยกย่อง

1.4. การสนองความต้องการทางสังคม อาชีพของบุคคลมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการกำหนดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลทั่วไป ... สถานะทางสังคมของบุคคล ขึ้นอยู่กับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวเป็นสำคัญ

2. อิทธิพลของอาชีพต่อการดำรงชีวิต

อาชีพที่บุคคลเลือก เป็นตัวกำหนดการดำเนินชีวิตของบุคคลและสังคมที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (Hoppock. 1967)

2.1 ความมั่นคงในงาน อาชีพที่บุคคลเลือกจะเป็นตัวกำหนดได้พอสมควรว่า บุคคลจะมีแนวโน้มที่จะตกงานและว่างงานได้ง่าย หรือโอกาสว่างงานมีน้อย อาชีพบางอาชีพ เป็นที่ต้องการ เป็นความจำเป็นในสังคมชุมชน ผู้ที่ยึดอาชีพเหล่านี้ ย่อมมีโอกาสก้าวหน้า อย่างมั่นคงได้มาก และมีโอกาสว่างงานหรือตกงานได้น้อย ฉะนั้น อาชีพที่บุคคลเลือก จึงมีผล ต่อสภาวะการครองชีพ รากฐานและความมั่นคงในชีวิตของบุคคล ซึ่งมีผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวด้านอารมณ์ส่วนตัวและสังคม ไม่ว่าจะเป็น การปรับตัวในชีวิตสมรสและชีวิตครอบครัว

2.2 ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในงาน ที่สำคัญคือความสามารถในการทำงานที่ได้รับมอบหมายนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จ ในงานก็คือ การเลือกอาชีพที่ใช้ความสามารถและความถนัดของบุคคลให้มากที่สุดและใช้ ขอบกพร่องของคนให้น้อยที่สุด

2.3 ความพึงพอใจในงาน อาชีพที่บุคคลเลือกขึ้นอยู่กับขอบเขตของงานว่า จะสนองความต้องการของบุคคลได้ในขณะนี้ หรือมีแนวโน้มที่จะสนองความต้องการในอนาคต ซึ่งขึ้นอยู่กับสัดส่วนระหว่างสิ่งที่ได้รับและความต้องการที่จะได้รับจากอาชีพนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ อาจทำให้พบกับความพึงพอใจ ความสนุกสนานหรือความเบื่อหน่ายท้อแท้ในงาน ฉะนั้นการ ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างชาญฉลาด ย่อมหมายถึง การเลือกอาชีพที่ทำให้บุคคลพบความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตเป็นส่วนใหญ่ และงานที่จะช่วยให้บุคคลมีความสุขมีความพึงพอใจใน ชีวิตได้นั้น มิใช่งานที่เพียงแต่สอดคล้องกับความถนัดและความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยัง ต้องสนองตอบความต้องการทางใจ สอดคล้องกับความสนใจ และบุคลิกภาพเฉพาะตัวที่ แตกต่างกันด้วย บางคนอาจมีความต้องการระดับสูงในด้านเศรษฐกิจ บางคนในด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง บางคนในด้านความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง บางคนชอบพบปะติดต่อกับผู้คน และบางคนอาจชอบทำงานตามลำพัง

สรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ของงานเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลนั้น สามารถสนองความ มั่นคงทางเศรษฐกิจ เสริมสร้างคุณค่า ความมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ให้บุคคลนั้นมีความมั่นคงใน หน้าที่การงาน ได้รับความพึงพอใจ ความสุข และความสำเร็จในหน้าที่การงาน

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ฉวีวรรณ เหมนาค (2528:69) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอน วิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอน ของวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี พบว่า นักศึกษาหลักสูตร ปอ. ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540:82-83) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาชีพต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ในวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

สุพจน์ นฤมล(2534:623) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาจังหวัดยโสธร และจังหวัดระยอง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน ที่อยู่ในจังหวัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสายในการเรียนต่อของนักเรียนต่างกัน เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 82) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า อาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน สุวิมล ดีลัน (2521:45) ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว ที่มีอิทธิพลมากที่สุด ในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน คือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ รองลงมาคือ ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ต้องการแผนการเรียนที่ง่ายกว่าแผนการเรียนที่อื่น ๆ

สุวิมล ดีลัน (2521:45) ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยสรุปว่าองค์ประกอบทางด้านบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ บิดามารดา หรือผู้อุปการะคุณด้านการเงิน มีฐานะดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนต่อจนสำเร็จการศึกษาชั้นสูงเท่าที่ต้องการได้ รองลงมาคือ ครู อาจารย์แนะแนว และตามพี่ๆ น้อง ๆ

หรือญาติสนิท ตามลำดับ เสริมศิริ อัมพพิพันธ์ (2531:1580) เกี่ยวกับเรื่องเป้าประสงค์ของ นักศึกษาปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าประสงค์แห่งชีวิตมากที่สุด คือ ตัวนักศึกษาเอง รองลงมาคือ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ เพื่อนและคนรักตามลำดับ

สุวิมล ไชยเพชร (2536:79) ทำการวิจัยแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่าความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมณฑล (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจ ในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ จบชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นกับที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบระดับปริญญาตรีขึ้นไป สำหรับนักศึกษาที่ ประกอบอาชีพในระดับช่างฝีมือ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพ ค้าขาย อาชีพบริการ ผู้ใช้แรงงาน และผู้ที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นักศึกษาที่ประกอบอาชีพ บริการและอาชีพระดับช่างฝีมือ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่า มีระดับแรงจูงใจในการ เข้าเรียนสูงกว่า กลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และนักศึกษาที่ประกอบอาชีพระดับวิชาชีพ มีระดับ แรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน นักศึกษาที่ประกอบ อาชีพระดับช่างฝีมือ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนทุกด้าน สูงกว่านักศึกษาที่ประกอบอาชีพ ผู้ใช้แรงงานและที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาช่างตัดเสื้อ และ ช่างวิทยุ โทรทัศน์ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และสูงกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชา พิมพ์ดีด ในด้านการประกอบอาชีพ ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาช่างตัดเสื้อ มีระดับแรงจูงใจ ในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ พิมพ์ดีด และช่างวิทยุโทรทัศน์ ในด้านการหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และช่างตัดเสื้อ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาพิมพ์ดีดในด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมณฑล (2534 : 129-130) ที่ศึกษาองค์ประกอบ ด้านแรงจูงใจในการเข้า เรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่าระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการเรียนเพื่อรู้มากที่สุด คือ มา เรียนเพราะต้องการความรู้ใหม่ ๆ รู้ถึงคุณค่าของการศึกษา ประารถนาที่จะเรียนในสิ่งที่ตน เรียนได้ มีความสนใจในวิชาที่เรียน รังรอง สีทองดี (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจใน การศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผล การศึกษาพบว่า นิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อทุกด้าน อยู่ในระดับ มาก เรียงตามลำดับ คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ ด้านการทำตามความหวังของผู้อื่น และด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม สุวิมล ไชยเพชร (2536 : 81) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนอยู่ในระดับมากเพียงด้านเดียว คือ ด้านการเรียนรู้และนวนิธี วิชาศรัทธา (2538 : 85) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษามีระดับแรงจูงใจในการมาเรียนอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้และด้านการประกอบอาชีพ

ทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจ ในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ และการจัดการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจด้านส่วนตัว เป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมา เป็นแรงจูงใจด้านอาชีพและแรงจูงใจด้านสังคม ตามลำดับ

งานวิจัยต่างประเทศ

คุก (Cook.985 : 213-220) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องกันระหว่างอาชีพกับบทบาททางเพศของแต่ละบุคคล พบว่า บุคคลจะเลือกอาชีพที่เข้ากันได้กับบทบาททางเพศของตน อีกทั้งจะต้องมีเจตคติและพฤติกรรมทางด้านอาชีพและบทบาทที่สอดคล้องกัน บุคคลอาจจำกัดลักษณะอาชีพตามเพศ เพศชายและเพศหญิง มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน

ฮูล (Houle. 1961:15-16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกันโดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ

มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อน หรือเพื่อขจัดความเหงา

มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มาก

โบเชียร์(สุพิน เปรมศรี;2536:29 : อ้างอิงจาก Boshier;1971 : 3-26) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การติดต่อกับผู้อื่น (Social Relation Ships)
2. การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (External Expectation)

3. การประกอบอาชีพ (Professional Advancement)
4. การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ (Escape Stimulation)
5. การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน (Social Welfare)
6. การเรียนเพื่อรู้ (Cognitive Interest)

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกันและตัวแปรด้าน อายุ เพศ ระดับการศึกษาและอาชีพ มีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจเหล่านี้ด้วย คือ ผู้ที่มีอายุน้อยมีแรงจูงใจ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง เพศชายมีแรงจูงใจด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นและแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพสูง ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ มีแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพสูง นอกจากนี้ ผู้ที่เข้ามาเรียน อาจมีแรงจูงใจมากกว่าหนึ่งด้าน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการ ความสนใจ ความพึงพอใจ หรือความจำเป็นต่าง ๆ ของนักศึกษาที่ทำให้เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา
2. ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น หมายถึง การส่งเสริม ชักจูง การชี้แนะของบุคคลต่าง ๆ ที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา
3. ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การมาเรียนเพื่อต้องการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของตนให้ดีขึ้น เพื่อเลื่อนตำแหน่ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถด้านอาชีพ เพื่อต้องการหางานใหม่ เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ เพื่อนำไปเป็นฐานในการเรียนชั้นสูงขึ้นไป เพื่อนำไปเป็นอาชีพรอง
4. ด้านการเรียนเพื่อรู้ หมายถึง การมาเรียน เพื่อต้องการที่จะรู้ หรือเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ มีใจรักเรียนเพื่อความสนใจ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้รู้คุณค่าทางการศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา มาเรียนเพราะมีความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ มาเรียนเพื่อเป็นการยกระดับความรู้ของตนเอง เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 สาขา วิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 560 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 สาขา วิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปของยามาเน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จำนวนกลุ่มประชากร 560 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 222 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ซึ่งจำแนกออกเป็น เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียน เพื่อรู้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ซึ่งกำหนดขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มีการประมาณค่าของคำตอบในแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด
ระดับคะแนน 4 หมายถึง	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก
ระดับคะแนน 3 หมายถึง	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อปานกลาง
ระดับคะแนน 2 หมายถึง	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย
ระดับคะแนน 1 หมายถึง	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักของคำตอบ ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายความว่า	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายความว่า	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายความว่า	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายความว่า	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายความว่า	ผู้ตอบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นอกจากที่ได้นำเสนอไว้ในตอนที่สอง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพต่าง ๆ ของนักวิชาการและแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถาม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหา ให้ครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านเหตุผลส่วนตัว จำนวน 13 ข้อ ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น จำนวน 8 ข้อ ด้านการประกอบอาชีพ จำนวน 9 ข้อ และด้านการเรียนเพื่อรู้ จำนวน 7 ข้อ รวมทั้งสิ้น 37 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความในแบบสอบถาม ทั้งในด้านเนื้อหา ความเข้าใจ และการใช้ภาษา ให้มีความเที่ยงตรง สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของการศึกษาค้นคว้า และนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ในด้านเนื้อหาความเข้าใจและการใช้ภาษา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ จำนวน 3 ท่าน คือ

5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.2 อาจารย์สุวรรณี ตรีรัตนวงศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.3 อาจารย์กาญจณีย์วี อนันตจักรกุล อาจารย์ประจำภาคบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงตรง จากผู้เชี่ยวชาญ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และกรรมการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาตอบสมบุรณ์ครบถ้วนทั้งฉบับ จำนวน 30 คน และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น .8822

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความเห็นชอบ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงครูใหญ่ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ เพื่อประสานงานในการดำเนินการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1-2 สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยดำเนินการระหว่างวันที่ 27 – 28 มีนาคม 2545
3. ชี้แจงนักศึกษา เพื่อให้เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการตอบและอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจนก่อนเริ่มต้นตอบแบบสอบถาม
4. ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้วผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ปรากฏว่ามีความสมบูรณ์ทั้งหมด 217 ฉบับ
2. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1. เพศ
 - 2.2. สาขาวิชา
 - 2.3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.4. อาชีพผู้ปกครอง
 - 2.5. รายได้ของครอบครัว / เดือน
3. จำแนกข้อมูลของแบบสอบถามตามตัวแปรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่
 - 3.1. แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว
 - 3.2. แรงจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น
 - 3.3. แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ
 - 3.4. แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้
4. นำข้อมูลที่ได้ไปสร้างโปรแกรม เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer plus)
5. วิเคราะห์สถานภาพของประชากรที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมายดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ F (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
Ms	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของอื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษารวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของอื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิดรวม 4 ด้าน

6. วิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ระหว่างความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม จำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

7. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ระหว่างความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติค่าที (t-test)

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษา ระหว่างความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม จำแนกตามสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance) และทดสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟส์

9. นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดมาหาความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้แนวความคิดคล้ายคลึงกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1. ค่าร้อยละ

1.2. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 40) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

X แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนน ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.
2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) ของคอนบัต โดยใช้สูตร (สำอาง งามวิวิชา. 2541:72: อ้างอิงจาก Cronbach.
1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s^2 i}{s^2 t} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s^2 i$	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	$s^2 t$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้สถิติค่า t-test โดยใช้
สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541:173)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 + 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา
	X_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่หนึ่ง
	X_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่สอง
	n_1	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	n_2	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	S^2_1	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	S^2_2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนรวม

3.2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One –way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ F-test (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 113)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
	MS_b	แทน	ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe ' s Test for multiple Comparisons.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมายดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ F (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
Ms	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของอื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักศึกษารวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของอื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิดรวม 4 ด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามดังตาราง

ตาราง 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

สถานภาพ	จำนวน (คน)	คิดเป็น(ร้อยละ)
1. เพศ		
1.1 ชาย	53	24.4
1.2 หญิง	164	75.6
รวม	217	100
2. สาขาวิชา		
2.1 สาขานัญชี	74	34.1
2.2 การตลาด	71	32.7
2.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	72	33.2
รวม	217	100
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 ต่ำ 1.00 - 1.99	20	9.2
3.2 ปานกลาง 2.00 - 2.99	155	71.4
3.3 สูง 3.00 - 4.00	42	19.4
รวม	217	100
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
4.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	29	13.4
4.2 เกษตรกร	96	44.2
4.3 ลูกจ้าง	41	18.9
4.4 อาชีพอิสระ	51	23.5
รวม	217	100
5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	136	62.7
5.2 10,001 – 20,000 บาท	67	30.9
5.3 20,001 บาท ขึ้นไป	14	6.5
รวม	217	100

จากตาราง 1 พบว่านักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมด 217 คน เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 164 คน (ร้อยละ 75.6) และนักศึกษาชายจำนวน 53 คน (ร้อยละ 24.4) จำแนกตามสาขาวิชาเป็นนักศึกษาวิชาการบัญชีจำนวน 74 คน (ร้อยละ 34.1) สาขาวิชาการตลาด จำนวน 71 คน (ร้อยละ 32.7) และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 72 คน (ร้อยละ 32.2) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00–1.99 จำนวน 20 คน (ร้อยละ 9.2) ผลสัมฤทธิ์ทางการปานกลาง เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00–2.99 จำนวน 155 คน (ร้อยละ 71.4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00–4.00 จำนวน 42 คน (ร้อยละ 19.4) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 13.4) อาชีพเกษตรกร จำนวน 96 คน (ร้อยละ 44.2) อาชีพลูกจ้างจำนวน 41 คน (ร้อยละ 18.9) อาชีพอิสระจำนวน 51 คน (ร้อยละ 23.5) จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนผู้มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 136 คน (ร้อยละ 62.7) ผู้มีรายได้ 10,001–20,000 บาท จำนวน 67 คน (ร้อยละ 30.9) ผู้มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 14 คน (ร้อยละ 6.5)

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาแต่ละด้าน	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.72	0.43	มาก
2.ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	3.34	0.64	ปานกลาง
3.ด้านการประกอบอาชีพ	3.91	0.51	มาก
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	4.03	0.52	มาก
รวม	3.75	0.41	มาก

จากตาราง 2 พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.91$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 3.72$) และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว

แรงจูงใจในการศึกษาทางด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1.มีความต้องการและมีความสนใจในวิชาชีพนี้เป็นพิเศษ	3.8065	0.7067	มาก
2.เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเองมากที่สุด	3.5622	0.6576	มาก
3.สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพนี้โดยตรง	3.7143	0.8614	มาก
4.ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	4.1705	0.6335	มาก
5.ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่เดิมตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน	3.4009	0.8663	ปานกลาง
6.มีความถนัดในสาขาวิชาชีพนี้โดยตรง	3.3687	0.7713	ปานกลาง
7.บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตนเหมาะสมกับวิชาชีพ	3.4700	0.7138	ปานกลาง
8.ต้องการมีความรู้และทักษะในการเรียนสาขาวิชาชีพนี้เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	3.9724	0.8160	มาก
9.การศึกษาในสถาบันแห่งนี้ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ	3.5899	0.8347	มาก
10.ต้องการเรียนต่อเพราะยังหางานทำไม่ได้	3.2949	1.0209	ปานกลาง
11.เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา	4.0645	0.8139	มาก
12.เพื่อเป็นการยกระดับของตนเองด้วยการเรียน	4.0968	0.7484	มาก
13.มีความสุขใจที่ได้เรียน	3.8756	0.7747	มาก
รวม	3.8221	0.4327	มาก

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในด้านเหตุผลส่วนตัวว่าเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.7221$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมาก จำนวน 9 ข้อ โดยข้อที่มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุดคือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.1705$) ส่วนข้อที่เหลือน้อยจำนวน 4 ข้อ นักศึกษาเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

แรงจูงใจในการศึกษาทางด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1.บิดา มารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน	4.0783	0.8810	มาก
2.ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน	3.8065	0.9125	มาก
3.เพื่อนแนะนำให้มาเรียน	3.1336	0.9697	ปานกลาง
4.รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่หรือที่จบการศึกษาจากสถาบัน	3.0461	1.0877	ปานกลาง
แห่งนี้มาแล้วให้คำปรึกษาและแนะแนวทาง	3.4516	0.9807	ปานกลาง
5.อาจารย์ประจำชั้นชี้แนะแนวทาง	3.3825	1.0167	ปานกลาง
6.อาจารย์แนะแนวประจำโรงเรียนชี้แนะแนวทาง	2.6498	1.1000	น้อย
7.สถาบันกวดวิชาชี้แนะแนวทาง	3.1889	0.9795	ปานกลาง
8.เลือกตามแบบอย่างนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ หรือ บุคคลที่เป็นที่ยกย่องและมีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจ			
รวม	3.3422	0.6449	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.3422$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมาก จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่มีแรงจูงใจระดับมากที่สุดคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน ($\bar{X} = 4.0783$) ส่วนที่เหลือจำนวน 5 ข้อ นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับปานกลาง และส่วนที่เหลือ จำนวน 1 ข้อ มีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุด คือ สถาบันกวดวิชาแนะแนวทาง ($\bar{X} = 2.6498$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาด้านการประกอบอาชีพ

แรงจูงใจในการศึกษาทางด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1.เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้	3.8525	0.7242	มาก
2.เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ	4.0369	0.6862	มาก
3.เพื่อเป็นวิชาชีพที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้	4.0138	0.7167	มาก
4.เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น	4.0507	0.6954	มาก
5.เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ	3.9124	0.7307	มาก
6.เพื่อนำไปประกอบอาชีพหลัก	3.8387	0.8260	มาก
7.เพื่อนำไปประกอบอาชีพเสริม	3.6129	0.8593	มาก
8.เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ	3.9032	0.7168	มาก
9.เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของคนที่มียู่ให้ดีขึ้น	3.9724	0.8046	มาก
รวม	3.9104	0.5104	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.9104$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมาก จำนวน 9 ข้อ โดยข้อที่มีแรงจูงใจที่มีระดับมากที่สุด คือ เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.0507$) ส่วนแรงจูงใจที่มีระดับน้อยที่สุด คือ เพื่อนำไปประกอบอาชีพเสริม ($\bar{X} = 3.6129$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ด้านการเรียนเพื่อรู้

แรงงใจในการศึกษาทางด้านการเรียนเพื่อรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงงใจ
1.มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ	4.0553	0.7370	มาก
2.เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป	4.0829	0.7469	มาก
3.เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.9816	0.7874	มาก
4.ต้องการเรียนรู้ตามสาขาวิชาเอก	3.9724	0.7448	มาก
5.ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ	4.1198	0.7293	มาก
6.รู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน	4.0553	0.6917	มาก
7.ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้	3.9631	0.7749	มาก
รวม	4.0329	0.5220	มาก

จากตาราง 6 พบว่านักศึกษามีแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในด้านการเรียนเพื่อรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.0329$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงใจที่มีระดับมากจำนวน 7 ข้อ โดยข้อที่มีแรงงใจระดับมากที่สุด คือมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.0553$) และรู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 4.0553$) ส่วนแรงงใจที่มีระดับน้อยที่สุด คือ ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้ ($\bar{X} = 3.9631$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการศึกษา	เพศ								
	ชาย (N = 53)			หญิง (N = 164)			รวม		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.57	0.46	มาก	3.77	0.41	มาก	3.72	0.43	มาก
2.ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	3.15	0.63	ปานกลาง	3.40	0.64	ปานกลาง	3.34	0.64	ปานกลาง
3.ด้านการประกอบอาชีพ	3.74	0.59	มาก	3.96	0.47	มาก	3.91	0.51	มาก
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	3.91	0.63	มาก	4.07	0.48	มาก	4.03	0.52	มาก
รวม	3.59	0.43	มาก	3.80	0.39	มาก	3.75	0.41	มาก

จากตาราง 7 พบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.34$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาชาย ที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$)

นักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน ด้านที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด คือด้านการเรียนเพื่อรู้ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.40$) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้านจำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการศึกษา	สาขาวิชา											
	การบัญชี			การตลาด			คอมพิวเตอร์			รวม		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.70	0.45	มาก	3.71	0.48	มาก	3.75	0.35	มาก	3.72	0.43	มาก
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	3.26	0.61	ปาน กลาง	3.39	0.69	ปาน กลาง	3.37	0.62	ปาน กลาง	3.34	0.64	ปาน กลาง
3.ด้านการประกอบ อาชีพ	3.93	0.54	มาก	3.90	0.48	มาก	3.90	0.51	มาก	3.91	0.51	มาก
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	4.04	0.52	มาก	3.92	0.53	มาก	4.13	0.50	มาก	4.03	0.52	มาก
รวม	3.73	0.43	มาก	3.73	0.44	มาก	3.79	0.36	มาก	3.75	0.41	มาก

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับมากจำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นนักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$)

นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาการบัญชี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นนักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

นักศึกษาที่เรียนในสาขาการตลาด มีแรงจูงใจในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้านโดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.13$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นนักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 (N = 20)			เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 (N = 155)			เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 (N = 42)			รวม		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.45	0.41	มาก	3.73	0.42	มาก	3.81	0.45	มาก	3.72	0.43	มาก
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	3.26	0.53	ปาน กลาง	3.37	0.62	ปาน กลาง	3.28	0.78	ปาน กลาง	3.34	0.64	ปาน กลาง
3.ด้านการประกอบ อาชีพ	3.71	0.50	มาก	3.93	0.49	มาก	3.93	0.56	มาก	3.91	0.51	มาก
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	3.80	0.64	มาก	4.05	0.48	มาก	4.07	0.59	มาก	4.03	0.52	มาก
รวม	3.56	0.41	มาก	3.77	0.40	มาก	3.77	0.44	มาก	3.75	0.41	มาก

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับมาก 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นนักศึกษามีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$)

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00 – 1.99 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00–2.99 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.05$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.37$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00–4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.07$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโดยรวม และจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการศึกษา	อาชีพ											
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ			เกษตรกร			ลูกจ้าง			อาชีพอิสระ		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.67	0.47	มาก	3.77	0.42	มาก	3.66	0.42	มาก	3.71	0.45	มาก
2.ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	3.11	0.76	ปานกลาง	3.45	0.62	ปานกลาง	3.22	0.55	ปานกลาง	3.37	0.65	ปานกลาง
3.ด้านการประกอบอาชีพ	3.75	0.53	มาก	3.97	0.46	มาก	3.85	0.51	มาก	3.95	0.57	มาก
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	3.97	0.57	มาก	4.11	0.48	มาก	3.99	0.52	มาก	3.96	0.56	มาก
รวม	3.62	0.47	มาก	3.88	0.38	มาก	3.68	0.38	มาก	3.75	0.44	มาก

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.34$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.11$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.45$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพลูกจ้าง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 3.99$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.22$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพอิสระ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.37$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการศึกษา	รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน											
	ต่ำกว่า 10,000 บาท (N = 136)			10,001–20,000 บาท (N = 67)			20,001 บาท ขึ้นไป (N = 14)			รวม		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.69	0.43	มาก	3.77	0.45	มาก	3.77	0.37	มาก	3.72	0.43	มาก
2.ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	3.28	0.63	ปานกลาง	3.45	0.69	ปานกลาง	3.45	0.53	ปานกลาง	3.34	0.64	ปานกลาง
3.ด้านการประกอบอาชีพ	3.89	0.50	มาก	3.92	0.51	มาก	4.05	0.62	มาก	3.91	0.51	มาก
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	4.02	0.51	มาก	4.04	0.55	มาก	4.10	0.59	มาก	4.03	0.52	มาก
รวม	3.72	0.39	มาก	3.79	0.45	มาก	3.84	0.42	มาก	3.75	0.41	มาก

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการจูงใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.34$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.28$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001–20,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.45$) อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ($\bar{X} = 4.10$) ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.45$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ
นักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการศึกษา	เพศ				t
	ชาย (N=53) $\bar{X}$	S.D	หญิง (N=164) $\bar{X}$	S.D	
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.5689	0.461	3.7716	0.412	3.02*
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	3.1533	0.637	3.4032	0.637	2.48*
3.ด้านการประกอบอาชีพ	3.7421	0.589	3.9648	0.472	2.51*
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	3.9084	0.630	4.0732	0.477	1.75
รวม	3.5932	0.429	3.8032	0.393	3.30*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเรียนเพื่อรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	Ms	F
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.0991	0.0495	0.2628
	ภายในกลุ่ม	214	40.3357	0.1885	
	รวม	216	40.4348		
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	0.7265	0.3632	0.8723
	ภายในกลุ่ม	214	89.1177	0.4164	
	รวม	216	89.8442		
3.ด้านการประกอบ อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.0487	0.0243	0.0926
	ภายในกลุ่ม	214	56.2213	0.2627	
	รวม	216	56.2700		
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.6689	0.8345	3.1220*
	ภายในกลุ่ม	214	57.1980	0.2673	
	รวม	216	58.8669		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.1528	0.0764	0.4492
	ภายในกลุ่ม	214	36.3842	0.1700	
	รวม	216	36.5369		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา ด้านการเรียนรู้

สาขาวิชา	$\bar{X}$	การตลาด 3.9195	การบัญชี 4.0425	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 4.1349
การตลาด	3.9195	-	0.123	0.2154 *
การบัญชี	4.0425	-	-	0.0624
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.1349	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่านักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีแรงจูงใจด้านการเรียนรู้สูงกว่า นักศึกษาสาขาการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคนอื่นๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	Ms	F
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.7992	0.8995	4.9829*
	ภายในกลุ่ม	214	38.6356	0.1805	
	รวม	216	40.4348		
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	0.4051	0.2025	0.4846
	ภายในกลุ่ม	214	89.4391	0.4179	
	รวม	216	89.8442		
3.ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.8755	0.4377	1.6911
	ภายในกลุ่ม	214	55.3945	0.2589	
	รวม	216	56.2700		
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.1309	0.5655	2.0959
	ภายในกลุ่ม	214	57.7360	0.2698	
	รวม	216	58.8669		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.8309	0.4154	2.4899
	ภายในกลุ่ม	214	35.7060	0.1669	
	รวม	216	36.5369		

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษา ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ (1.0 – 1.99) 3.4500	ปานกลาง (2.00 – 2.99) 3.7345	สูง (3.00 – 4.00) 3.8059
ต่ำ (1.00 – 1.99)	3.4500	-	0.2845*	0.3559*
ปานกลาง (2.00 – 2.99)	3.7345	-	-	0.0714
สูง (3.00 – 4.00)	3.8059	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	Ms	F
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.4414	0.1471	0.7835
	ภายในกลุ่ม	213	39.9935	0.1878	
	รวม	216	40.4348		
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	3.3965	1.1322	2.7895*
	ภายในกลุ่ม	213	86.4477	0.4059	
	รวม	216	89.8442		
3.ด้านการประกอบ อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.2822	0.4274	1.6566
	ภายในกลุ่ม	213	54.9878	0.2582	
	รวม	216	56.2700		
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	1.1253	0.3751	1.3836
	ภายในกลุ่ม	213	57.7417	0.2711	
	รวม	216	58.8669		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.2110	0.4037	2.4339
	ภายในกลุ่ม	213	35.3260	0.1658	
	รวม	216	36.5369		

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	รับราชการ 3.1078	ลูกจ้าง 3.2165	อาชีพอิสระ 3.3750	เกษตรกร 3.4492
รับราชการ	3.1078	-	0.1087	0.2672	0.3414*
ลูกจ้าง	3.2165	-	-	0.1585	0.2327
อาชีพอิสระ	3.3750	-	-	-	0.0742
เกษตรกร	3.4492	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวน แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมและรายด้านจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	Ms	F
1.ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.2647	0.1323	0.7050
	ภายในกลุ่ม	214	40.1702	0.1877	
	รวม	216	40.4348		
2.ด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	1.6079	0.8040	1.9498
	ภายในกลุ่ม	214	88.2363	0.4123	
	รวม	216	89.8442		
3.ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.3028	0.1514	0.5789
	ภายในกลุ่ม	214	55.9672	0.2615	
	รวม	216	56.2700		
4.ด้านการเรียนเพื่อรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.0992	0.0496	0.1805
	ภายในกลุ่ม	214	58.7678	0.2746	
	รวม	216	58.8669		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.3714	0.1857	1.0987
	ภายในกลุ่ม	214	36.1656	0.1690	
	รวม	216	36.5369		

จากตาราง 19 พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาจากแบบสอบถามปลายเปิด รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้ ดังแสดงในตาราง

ตาราง 20 ความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา รวม 4 ด้าน

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา	จำนวนความถี่
ด้านเหตุผลส่วนตัว	
1. มีความเชื่อมั่นในตนเองและใช้ความสามารถของตนเองในการเรียนให้สูงขึ้นเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	50
2. เลือกเรียนเพราะสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์	8
3. อยากมีเพื่อนใหม่ ๆ อยากรู้จักคนมากขึ้น	7
4. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนน่าเรียน	5
5. เลือกเรียนใกล้บ้าน	4
ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	
1. เพื่อให้บิดามารดา ผู้ปกครองภาคภูมิใจ	30
2. อาจารย์มาแนะแนวการศึกษา	21
3. มาสมัครเรียนตามเพื่อน	10
4. โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	5
ด้านการประกอบอาชีพ	
1. อยากได้งานทำที่เหมาะสมกับตนเอง	22
2. ต้องการมีอาชีพ ทางบริการทางธุรกิจ	11
3. หางานทำได้ง่ายกว่าจบในสาขาอื่น	9
4. ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	9
5. อยากได้งานทำที่ค่าตอบแทนสูง	4
ด้านการเรียนเพื่อรู้	
1. เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา	25
2. ได้ฝึกภาคปฏิบัติด้วยไม่อยากเรียนภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว	18
3. เรียนจบง่ายกว่าเรียนในสายสามัญ	12
4. เรียนจบ ปวช. มาจึงเลือกเรียนต่อในระดับนี้	10
5. เรียนจบง่ายกว่าเรียนในระดับปริญญาตรี	9

จากตาราง 20 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทางด้านเหตุผลส่วนตัวมากที่สุด มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 75 คน ข้อที่ให้ข้อคิดเห็นมากที่สุด คือ มีความเชื่อมั่นในตนเองใช้ความสามารถของตนเองในการเรียนให้สูงขึ้นเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ เลือกเรียนใกล้บ้าน รองลงมาด้านการเรียนเพื่อรู้ มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 74 คน ข้อที่ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ เรียนจบง่ายกว่าเรียนในระดับปริญญาตรี ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 66 คน ข้อที่ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ เพื่อให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ภาคภูมิใจ ข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และด้านการประกอบอาชีพ มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 55 คน ข้อที่ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ อยากได้งานทำที่เหมาะสมกับตนเอง ข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ อยากได้งานทำที่ค่าตอบแทนสูง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงรวม 4 ด้าน โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจใช้ปรับปรุงแผนนโยบายการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจใช้จัดทำแผนรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจในปีการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ 2 รวม 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 560 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ 2 รวม 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนพณิชยการบริหารธุรกิจจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 222 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Randoms Sampling)

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการศึกษากับประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ชั้นปีที่ 1 และ 2 รวม 3 สาขาวิชาคือสาขาการบัญชี สาขาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 222 ฉบับ ได้กลับคืนมา 222 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามไปดำเนินการคัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์ได้ทั้งสิ้น 217 ฉบับนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษารวม 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว 13 ข้อ ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น 8 ข้อ ด้านการประกอบอาชีพ 9 ข้อ ด้านการเรียนรู้ 7 ข้อ รวม 37 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer Plus) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้านและรายข้อ
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระหว่างกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติค่าที (t-test)
4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระหว่างกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance)

5. เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟล์ (Scheffe)

6. รวบรวมเหตุผลอื่น ๆ ที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยนำเสนอในรูปความถี่ประกอบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 217 คน เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 164 คน (ร้อยละ 75.6) และนักศึกษาชาย จำนวน 53 คน (ร้อยละ 24.4) เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี 74 คน (ร้อยละ 34.1) สาขาวิชาการตลาดจำนวน 71 คน (ร้อยละ 34.7) และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจจำนวน 72 คน (ร้อยละ 33.2) เป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00 – 1.99 จำนวน 20 คน (ร้อยละ 9.2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.99 จำนวน 155 คน (ร้อยละ 71.4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00 – 4.00 จำนวน 42 คน (ร้อยละ 19.4) เป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 13.4) อาชีพเกษตรกร จำนวน 96 คน (ร้อยละ 44.2) อาชีพลูกจ้าง จำนวน 41 คน (ร้อยละ 18.9) อาชีพอิสระจำนวน 51 คน (ร้อยละ 23.5) เป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 136 คน (ร้อยละ 62.7) รายได้ 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 67 คน (ร้อยละ 30.9) รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 14 คน (ร้อยละ 6.5)

2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจจังหวัดเพชรบุรี ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ ปรากฏว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ โดยข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ส่วนข้อที่เหลือน้อยจำนวน 4 ข้อ นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงจูงใจมีระดับมากจำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่แรงจูงใจมากที่สุดคือ บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุน ส่วน ข้อที่เหลือน้อยจำนวน 5 ข้อ นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับปานกลางและส่วนที่เหลือน้อย 1 ข้อ มีแรงจูงใจน้อยที่สุด คือสถาบันกวดวิชาแนะแนวทาง

2.3 ด้านการประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมาก จำนวน 9 ข้อ โดยข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น ส่วนแรงจูงใจน้อยที่สุดคือ เพื่อนำไปประกอบอาชีพเสริม

2.4 ด้านการเรียนรู้ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมากจำนวน 7 ข้อ โดยข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและรู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียนส่วนแรงจูงใจน้อยที่สุดคือ ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระ โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ผู้ปกครองต่อเดือนสรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในระดับมากจำนวน 3 ด้านคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้ โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาชายมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้ โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ด้าน คือด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้ โดยด้านที่แรงจูงใจมากที่สุด คือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างก็มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับมากจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้ โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือด้านการเรียนรู้ ส่วนการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาบัญชี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้

ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท ขึ้นไปมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้โดยด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของ นักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนรู้ ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักศึกษามีเพศต่างกัน คือ เพศชาย และเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกัน คือ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด และ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจในด้านการเรียนรู้ แตกต่างจากนักศึกษาสาขาการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นราย พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาจากระบบสอบถามปลายเปิด ทั้ง 4 ด้าน ที่มีความถี่สูง ได้ผลดังนี้

4.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว ข้อที่นักศึกษามีแรงจูงใจมากที่สุดคือมีความเชื่อมั่นในตนเอง และใช้ความสามารถของตนเองในการเรียนให้สูงขึ้น เพื่อนำไปประกอบอาชีพ รองลงมา เลือกเรียนเพราะสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ อยากมีเพื่อนใหม่, อยากรู้จักคนมากขึ้น สภาพแวดล้อมในโรงเรียนน่าเรียน และข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือเลือกเรียนใกล้บ้าน

4.2 ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นมากที่สุด เพื่อให้บิดามารดา ผู้ปกครองภาคภูมิใจ รองลงมาอาจารย์มาแนะแนวการศึกษา มาสมัครเรียนตามเพื่อน และข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดเรียนจบง่ายกว่าในระดับปริญญาตรี

4.3 ด้านการประกอบอาชีพ ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ต้องการได้งานทำที่เหมาะสมกับตนเอง รองลงมา ต้องการมีอาชีพทางบริการทางธุรกิจ หางานทำได้ง่ายกว่าจบจากสาขาอื่น ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและข้อที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดโรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ

4.4 ด้านการเรียนรู้ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา รองลงมาได้ฝึกภาคปฏิบัติด้วยไม่ต้องการเรียนภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว เรียนจบง่ายกว่าเรียนในสายสามัญ เรียนจบ ปวช. มาจึงเลือกเรียนต่อในระดับนี้และข้อที่ให้ความคิดเห็นด้วยคือต้องการได้ค่าตอบแทนสูง

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ ต้องการมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาและประกอบอาชีพที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2544:42) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มเติม

1.2 ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ บิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความรู้ ความเข้าใจเชิงสถิติปัญหา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีการยอมรับตนเองและผู้อื่น มีเหตุมีผล มีการยืดหยุ่นและสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเรียนรู้อย่างดี และมีประโยชน์ มีความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดเรื่องการเรียนก็เช่นกัน นักศึกษามักจะตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง โดยพิจารณาถึงความสำเร็จในอาชีพ หรือเห็นความสำเร็จของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง แต่ยังคงอาศัยปัจจัยหลายอย่างในการศึกษาค่าใช้จ่ายในการศึกษา จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิมล ดีลัน (2521:46) ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยสรุปองค์ประกอบทางด้านบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ บิดามารดาหรือ ผู้ประกอบการคุณด้านการเงินมีฐานะดีพอที่จะอุดหนุน ให้เรียนต่อจนสำเร็จการศึกษาชั้นสูงเท่าที่ต้องการได้ รองลงมาคือ ครูอาจารย์แนะแนว และตามพี่ ๆ น้อง ๆ ตามลำดับ

1.3 ด้านการประกอบอาชีพนักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจในระดับมากที่สุดคือ เพื่อช่วยให้หางานทำง่ายขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความมุ่งหวังว่าในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โอกาสที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถเลือกประกอบอาชีพได้กว้างขวางมากกว่าสาขาอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526:32) ได้กล่าวถึงว่าแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และ โอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียน อาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น เรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก

และชอบที่จะทำด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ ปฐม นิคมานนท์ (2528:321) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือเหตุจูงใจในด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนางานของด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีงานได้เพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2544:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพื่อเป็นวิชาชีพที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ และรองลงมาคือ เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น

1.4 ด้านการเรียนเพื่อรู้ นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชา และรู้ถึงคุณค่าวิชาที่เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความมุ่งมั่น เพื่อหาความรู้ใหม่ มีใจรักเรียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อที่เป็นการยกระดับของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮูล (Houle 191:1576) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของผู้ใหญ่ ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่ที่เข้ามาเรียนเพื่อต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ มาเรียนเพื่อต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด และงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534:129-130) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษา ในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนประเภทศึกษานอกระบบในเขต พบว่า ระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการเรียน เพื่อรู้มากที่สุด คือมาเรียนเพราะต้องการความรู้ใหม่ ๆ รู้คุณค่าของการศึกษาปรารถนาที่จะเรียนในสิ่งที่ตนเรียนได้ มีความสนใจในวิชาที่เรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ รังรอง สีทองดี (2535:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการเรียนเพื่อรู้ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านการเรียนเพื่อรู้ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี โดยจำแนกตามเพศสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบต่อไปอีกว่า นักศึกษา

หญิง มีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาชายเป็นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงชี้ให้เห็นว่า เพศ ก็เป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่ง ที่มีผลทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการศึกษา ความเสมอภาคทางการศึกษาเท่าเทียมกัน ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชาย ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ มงคล ค่อยประเสริฐ (2537:บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่องแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี พบว่า นักศึกษาหลักสูตร ปอ. ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลงานการวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าเพศเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง ในการพิจารณาเสริมสร้างคุณลักษณะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาให้กับนักศึกษา

2.2 นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าด้านการเรียนเพื่อรู้ นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานสูง นักศึกษาต้องมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่ว มีความพยายามพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้อาชีพที่ดี และในปัจจุบันวิชาคอมพิวเตอร์ จัดเป็นวิชาที่ได้รับความนิยมสูงของตลาดแรงงาน ซึ่งมีการใช้คอมพิวเตอร์อย่างกว้างขวาง มีความรวดเร็วในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ก็เพราะว่านักศึกษาแต่ละคนได้รับการศึกษาพื้นฐานทางสาขาวิชาชีพนั้นมาก่อน จากการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก่อนเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทำให้นักศึกษานำความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ และประสบการณ์เดิมที่เคยเรียนมา สิ่งเหล่านี้มีผลทำให้นักศึกษามีความมั่นใจ และตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่ตนเองต้องการ ดังคำกล่าวของ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528:48) ความถนัดเป็นความแตกต่างที่เกี่ยวกับการแสดงความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพของแต่ละบุคคล ในการประกอบอาชีพ หรือเลือกกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540:82-83) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมิได้เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษามีความคิดเห็น

เกี่ยวกับแรงจูงใจต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณวีวรรณ เหมนาค (2528:69) ได้ศึกษา ทิศต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวพล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่างกัน มีทิศต่อ พฤติกรรมการสอนของวิชาชีวพล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเกรดเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 3.00-4.00 กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในด้านเหตุผลส่วนตัว ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เพราะว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เป็นส่วนหนึ่งของระดับเขาวัวปัญญา ความสามารถและการเข้ามาศึกษาต่อในสาย วิชาชีวพลส่วนใหญ่ นักศึกษาแต่ละคนที่เลือกมาเรียนในแต่ละสาขาย่อมมีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น มีความต้องการและความสนใจในวิชาชีพนี้ ประสบการณ์เดิมและความรู้ที่มีอยู่เดิมตรงกับ สาขาวิชาที่เปิดสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียมส์ (วิจิตพาณี รัตนสินธ์ และคนอื่น ๆ 2519:10; อ้างอิงจาก William. 1956) ได้ทำการทดลองและจัดความแตกต่างระหว่างบุคคลแต่ ละวัย พบว่า แต่ละคนบุคคลจะมีความรู้ไม่เท่ากัน คนทุกคนต่างกันในเรื่องความถนัด ความสามารถพิเศษ ความสนใจ ทักษะคิดตลอดจนบุคลิกภาพ

2.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีอาชีพ เหมือนกัน คือ เกษตรกรรม ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามถึง 96 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526:33-34) ที่กล่าวว่า ครอบครัว ใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่ สถิติปัญญาจะเอื้ออำนวย ส่วนครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องให้ออกไป ประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสภายหลังและถ้ามีความสนใจกลับเข้ามา ศึกษาต่อใหม่

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีแรงจูงใจใน การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกับผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่ต้องการให้ลูกกลับไปประกอบอาชีพเหมือนกับบิดามารดา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้ลูก ได้รับการศึกษาในสาขาวิชาใดก็ได้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นอาชีพเดียวกับอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535:32) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสำคัญกับการเลือกอาชีพของนักเรียน

2.5 นักศึกษาที่มีผู้ปกครอง มีรายได้ต่อเดือน ใน 3 ระดับ ดังนี้ ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001– 20,000 บาท และ 20,001 บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน อาจจะประกอบการทำงานทางด้านอาชีพส่วนตัวหรือ อาจจะจบการศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน อาจจะประกอบอาชีพส่วนตัวหรือ อาจจะจบการศึกษาทางด้านวิชาชีพต่าง ๆ หรือ มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานทางด้านวิชาชีพ ทำให้เห็นว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535:32) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้า พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่าด้านการเรียนเพื่อรู้สูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและรู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ควรมุ่งเน้นด้านความรู้หรือเนื้อหาสาระของวิชาที่เปิดสอนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นด้านวิชาการทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

ผลจากการศึกษาค้นคว้า พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การจัดการศึกษาในโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ควรกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในโรงเรียนให้มากขึ้น โดยเน้นการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติงานมากขึ้น มีการแนะแนวการศึกษา การเลือกประกอบอาชีพ การเตรียมตัว และควรมีการประชาสัมพันธ์ ให้นักศึกษาทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชาการของนักศึกษา สถานศึกษา ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐบาล เอกชน รัฐวิสาหกิจ และสถานประกอบการต่างๆ ในการจัดวันนัดพบแรงงานให้กับนักศึกษาในช่วงก่อนจบการศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษามีเป้าหมายในการประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาแผนกวิชานั้น เช่น แผนกวิชาธุรกิจโรงแรม แผนกวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แผนกคหกรรมศาสตร์
3. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นอกจากใช้แบบสอบถามแล้วควรใช้โดยวิธีเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์การสังเกต หรือใช้หลายวิธีรวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและครอบคลุมขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชา บริหารธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : กระทรวง.
- โกวิท รพีพัฒน์. (2532). *เป็นผู้ให้สัมภาษณ์*. สุรัตน์ ไชยชมภู เป็นผู้สัมภาษณ์ที่ห้องอธิบดีกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน .
- จรรยา ทองถาวร. (2530). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูธนบุรี.
- จำเนียร ช่างโชติและคนอื่น ๆ . (2519). *จิตวิทยาการเรียนรู้และรับรู้*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉวีวรรณ เหมนาถ (2528). *ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.*
- ชวาล แพรัตกุล. "ความหมายของความถนัด", *"พัฒนาวิวัฒนาการ"*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิระสัมพันธ์, อัดสำเนา.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. (2527). *จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล. (2534). *องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.*
- ถวิล เกื้อกุลยั้งศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์,
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยู่ธยา. (2526, ตุลาคม-ธันวาคม). "เรียนเพื่ออะไร," *วิทยาสาร*. ฉบับที่4 : 32-35.
- ทวี ท่อแก้วและคนอื่น ๆ. (2517). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.
- ทองสุข ถาวรพงษ์. (2541). *การศึกษสาเหตุในการเข้าเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.*

- ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). **แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นวลณี วิศาลศิริกุล. (2538). **แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนอาชีพ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). **การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ :** ทิพย์อักษร.
- ประยูรศรี มณีสร. (2532). **จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ :** ม.ป.พ.
- ประหยัด ทองมาก. (2529). **ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :** บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2525,ธันวาคม-2526,มกราคม) **“การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน.” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 2 : 7 – 3.**
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2532). **การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). **แรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ :** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รังรอง สีทองดี. (2535). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ :** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :** สุวีริยาสาส์น.
- วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์และคนอื่น ๆ. (2519). **จิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล. กรุงเทพฯ :** มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2529). **การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ :** อักษรสยามการพิมพ์.
- สุพจน์ นฤมล. (2534). **ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาจังหวัดยโสธรกับจังหวัดระยอง. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. อัดสำเนา.**

- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ดีลัน. (2526). *การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, อุดรธานี.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายบริหารธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540. อุดรธานี.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชย์การสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดรธานี.
- ลำอาน งามวิชา. (2541). *การวิจัยธุรกิจศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หฤทัย อติชาติพงศ์. (2525). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). *สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดรธานี.
- Boshier, Roger W. (1971). "Motivation Orientations of Adult Education Participants : A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology," *Adult Education* 21 (1) : 72.
- Cook, W.R. (1967, August). "Factors Addicted with the Occupation Choices of Young Man," *Dissertation Abstract*. p.799.
- Crites, J.o. (1969). *Vocational Psychology*. New York : McGraw-Hill, Inc.,
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Darkenwald, Gordon G. and Sharan B, Merriam (1982). *Adult Education : Foundation of Practice*. New York : Harper & Row. Publishers .
- Edward, Ellen L. (1960). *Experimental Design in Psychological Research*. New York : Rinehart and Company.

- Haln, Milton E. and Malcolm S. Maclean. (1955). *Counseling Psychology*. 2nd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc.
- Hoppock, R. (1967). *Occupational Information*. 3rd ed, New York : McGraw-Hill.
- Houle, Cyril O. (1961). *The Inquiring Mind*. Madison, Wise : University of Wisconsin Press.
- Maslow A.H. (1954). (1954). *Motivation and Personality in the Classroom*. New York : Harper & Brothers.
- Ronald, E. Walpole and Raymond H. Myers. (1993). *Probablity and Statistics for Engineers and Scientists*. Fiyth ed. Macmillan Publishing Company.
- Strong, E. K., J. R. (1957). "Interest Score While in college of Occupations Engaged in 20 Years Lates, : *Educational Psychological Measurement*. 11:335-348.
- Tolbert, E. L. (1974). *Counseling for Career Development*. Boston : Houghton Mifflin, Co.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ที่ ทม 1012/ 2161

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนพัฒนวิชาการหัวหิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาการบัญชี สาขาคอมพิวเตอร์ และสาขาการตลาด จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๒36๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์สิทธิฐากร ชูทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาการบัญชี สาขาคอมพิวเตอร์ และสาขาการตลาด จำนวน 222 คน ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อานภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

คณะสภามหาวิทยาลัย
วันที่ 14 ส.ค. 2545
เวลา 10.20

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 1481

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสวณิพนธ์เรื่อง “แรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์สิทธากร ชุทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ อาจารย์กาญจนาวิ อนันตอักษรกุล และ อาจารย์สุวรรณิ อารีวัฒนาวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

1. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 1
2. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 2
3. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 3
4. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 4
5. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 5
6. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 6
7. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 7
8. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 8
9. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 9
10. เพื่อไปให้ ผอ. ม.ศ. 10

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

11 (สิริ) 14

14 8 10 10

14 8 10 10

15 8 10 10

1. อ. ม.ศ. 1
2. อ. ม.ศ. 2
3. อ. ม.ศ. 3

15 8 10 10

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์

การศึกษา : บ.บ., M.B.A. (Marketing)

Ph.D. (Business Education and Management)

ที่ทำงาน : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์สุวรรณี ตีรัตน์วงศ์

การศึกษา : บช.บ., บช.ม.

ที่ทำงาน : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์กาญจณีย์ อนันต์อัครกุล

การศึกษา : บธ.บ., (การบัญชี). บธ.ม.

ที่ทำงาน : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
บริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด
2. แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการทราบแรงจูงใจของท่านเพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์
ในการปรับแผนนโยบายการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และใช้
ทำแผนรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ในปีการศึกษาต่อไป
3. คำตอบที่ตรงกับแรงจูงใจของท่าน จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารงาน
กรุณาตอบตามแรงจูงใจของท่านด้วย

(พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ)
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี**

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี
- ตอนที่ 3** เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในด้านต่าง ๆ รวม 4 ด้าน โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

1. เพศ

- ☐ 1.1. ชาย
- ☐ 1.2. หญิง

2. นักศึกษาเรียนอยู่ในสาขาวิชา

- ☐ 2.1. สาขาวิชาการบัญชี
- ☐ 2.2. สาขาวิชาการตลาด
- ☐ 2.3. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ☐ 3.1. ต่ำ (1.00 – 1.99)
- ☐ 3.2. ปานกลาง (2.00 – 2.99)
- ☐ 3.3. สูง (3.00 – 4.00)

4. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ขณะนี้กำลังประกอบอาชีพประเภทใด (โดยยึดตามผู้มีรายได้หลักของครอบครัว)

- ☐ 3.1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- ☐ 3.2. เกษตรกร
- ☐ 3.3. ลูกจ้าง
- ☐ 3.4. อาชีพอิสระ

5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

- ☐ 5.1. ต่ำกว่า 10,000 บาท
- ☐ 5.2. 10,001 – 20,000 บาท
- ☐ 5.3. 20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน แต่ละข้อจะถามความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ให้นักศึกษาพิจารณาว่า มีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาเพียงช่องเดียวเท่านั้น ซึ่งช่องต่าง ๆ มีความหมาย ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้ท่าน เข้าศึกษาต่อ
มาก	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญมากที่ทำให้ท่านเข้าศึกษา
ปานกลาง	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญปานกลางที่ทำให้ท่านเข้าศึกษาต่อ
น้อย	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญน้อยที่ทำให้ท่านเข้าศึกษาต่อ
น้อยที่สุด	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญน้อยที่สุดที่ทำให้ท่านเข้าศึกษาต่อ

ตัวอย่าง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อาจารย์มีความสามารถในการสอน.....					

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเหตุผลส่วนตัว					
1. มีความต้องการและมีความสนใจในวิชาชีพนี้เป็นพิเศษ					
2. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเองมากที่สุด					
3. สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพนี้โดยตรง					
4. ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น					
5. ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่เดิมตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน					
6. มีความถนัดในสาขาวิชาชีพนี้โดยตรง					
7. บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตนเหมาะสมกับวิชาชีพนี้					
8. ต้องการมีความรู้และทักษะในการเรียนสาขาวิชาชีพนี้เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ					
9. การศึกษาในสถาบันแห่งนี้ทำให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจ					
10. ต้องการเรียนต่อเพราะยังหางานทำไม่ได้					
11. เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา					
ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น					
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน					
2. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน					
3. เพื่อนแนะนำให้มาเรียน					
4. รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่ หรือที่จบการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้มา แล้ว ให้คำปรึกษาและแนะแนวทาง					
5. อาจารย์ประจำชั้นชี้แนะแนวทาง					
6. อาจารย์แนะแนวประจำโรงเรียนชี้แนะแนวทาง					
7. สถาบันกวดวิชาชี้แนะแนวทาง					
8. เลือกตามแบบอย่างนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จหรือบุคคลที่เป็นที่ยกย่องและมีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจ					

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการประกอบอาชีพ					
1. เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้					
2. เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ					
3. เพื่อเป็นวิชาชีพที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้					
4. เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน					
5. เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น					
6. เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ					
7. เพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพหลัก					
8. เพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพรอง					
9. เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
10. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของตนที่มีอยู่ให้ดีขึ้น					
ด้านการเรียนเพื่อรู้					
1. มีความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ					
2. เพื่อเป็นการยกระดับของตนเองด้วยการเรียน					
3. เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป					
4. เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
5. ต้องการรู้ลักษณะของวิชาที่เรียนอยู่					
6. ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ					
7. มีความสนใจที่ได้เรียน					
8. รู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน					
9. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้					

ตอนที่ 3

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาโดยเสรี นอกจาก
แรงจูงใจดังกล่าวแล้ว นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในแต่ละด้านอย่างไร

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางพนิดา ไพโรจน์เพชรรายุทธ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 27 มีนาคม 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199/11 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2522	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (วิทยาศาสตร์) วิทยาลัยครูเพชรบุรี
พ.ศ. 2527	ครุศาสตรบัณฑิต (สังคมศึกษา) วิทยาลัยครูเพชรบุรี
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ